

แผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบาง จากภัยพิบัติจังหวัดภูเก็ต พุทธศักราช 2568

กลุ่มนโยบายและวิชาการ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต

[HTTPS://PHUKET.M-SOCIETY.GO.TH](https://phuket.m-society.go.th)

สารบัญ

ส่วนที่ 1

1. บทนำ	1
2. วัตถุประสงค์	2
3. เป้าหมายของแผน	2
4. กรอบการดำเนินงานในการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ	2
4.1 นิยามกลุ่มเปราะบาง	2
4.2 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	3

ส่วนที่ 2

1. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดภูเก็ต	4
2. สถานการณ์แนวโน้มการเกิดความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่	5
3. สถานการณ์ภัยธรรมชาติในประเทศไทย	10
4. สถานการณ์ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดภูเก็ต	11
4.1 สถานการณ์ภัยธรรมชาติในจังหวัดภูเก็ต	11
4.2 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดภูเก็ต	23
5. ผลกระทบจากภัยธรรมชาติต่อกลุ่มเปราะบาง	24
5.1 เด็ก	24
5.2 คนพิการ	24
5.3 ผู้สูงอายุ	24
5.4 คนยากไร้	25
6. กลุ่มเปราะบางตามบริบทพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	25
6.1 ข้อมูลกลุ่มเปราะบางจังหวัดภูเก็ต	25

ส่วนที่ 3

1. การเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ	29
2. การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว	32
3. การดำเนินงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย (พม.)	34
3.1 ระยะเวลาป้องกันและเตรียมความพร้อม (ก่อนเกิดภัย)	34
3.2 ระยะเวลาบรรเทาทุกข์ (ขณะเกิดภัย)	34
3.3 ระยะเวลาฟื้นฟูและพัฒนาผู้ประสบภัย	34
4. กลไก CSR (Corporate Social Responsibility) ในการบริหารจัดการภัยพิบัติ	35
5. ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดภูเก็ต	37
6. แนวทางการบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ	39
7. มาตรการรองรับเมื่อเกิดภัยพิบัติ	41
- แนวทางการดำเนินงานก่อนเกิดภัย	41
- แนวทางการดำเนินงานระหว่างเกิดภัย	45
- แนวทางการดำเนินงานหลังเกิดภัย	49
8. กลไกการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ	57

ภาคผนวก

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว	ก
---------------------------	---

คำนำ

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม จังหวัดภูเก็ต จึงมีบทบาทสำคัญในด้านการสร้างงาน สร้างรายได้ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทย เป็นที่ดึงดูดใจของนักลงทุนทั้งชาวไทย และต่างชาติ รวมถึงแรงงานทั่วไปที่เข้ามาอาศัยเพื่อประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตาม ด้วยกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะ มีพื้นที่ชายฝั่งทะเล ขนาดพื้นที่ใช้สอยมีจำกัด ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ทวีโลกต่างประสบกับการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ หรือที่เรียกว่า Climate Change จังหวัดภูเก็ตต้องเผชิญกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสถานการณ์ฉุกเฉินที่ทวีความถี่ และความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นฝนตกหนัก น้ำท่วมฉับพลัน ดินโคลนถล่ม รวมถึงภัยคุกคามจากพายุ ฤดูร้อนและคลื่นลมแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้มีรายได้น้อย ที่มีขีดโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลการเตรียมความพร้อมและทรัพยากรในการฟื้นตัวจากภัยพิบัติ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต ในฐานะหน่วยงานที่สำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านสังคม พิทักษ์ และคุ้มครองสิทธิแก่กลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านสังคมจากหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งผลักดันให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

การจัดทำแผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติจังหวัดภูเก็ต พุทธศักราช 2568 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบป้องกันและการเตรียมความพร้อมที่ครอบคลุม เป็นธรรม และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยเปิดโอกาสให้ชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ และสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนดังกล่าวจะเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับการทำงานเชิงบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และชุมชน เพื่อให้จังหวัดภูเก็ตสามารถเผชิญกับภัยพิบัติในอนาคตได้อย่างเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่นทางสังคมอย่างแท้จริง

กลุ่มนโยบายและวิชาการ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต

กันยายน 2568

ส่วนที่ 1

1. บทนำ

จังหวัดภูเก็ต เป็นอีกหนึ่งในจังหวัดที่ได้รับผลกระทบอย่างหนักจากเหตุการณ์สึนามิ อันเนื่องจากเหตุแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ศูนย์กลางอยู่บริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย ห่างจากจังหวัดภูเก็ต ประมาณ 580 กิโลเมตร จากเหตุการณ์ข้างต้นทำให้จังหวัดภาคใต้ 6 จังหวัด (ภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่ ตรัง และสตูล) มีผู้เสียชีวิตประมาณ 5,400 คน บาดเจ็บกว่า 8,000 คน และสูญหายอีกจำนวนมาก ด้วยสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) และสถานการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภัยธรรมชาติ ภัยจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มข้น หรือภัยที่เกิดจากกิจกรรมมนุษย์ เช่น การท่องเที่ยวขนาดใหญ่ การพัฒนาเมืองที่ขยายตัวรวดเร็ว และการอพยพแรงงาน ส่งผลให้ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จังหวัดภูเก็ตต้องเผชิญกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสถานการณ์ฉุกเฉินที่ทวีความถี่และความรุนแรงมากขึ้น เช่น ฝนตกหนักจนนำไปสู่ภาวะน้ำท่วมฉับพลัน ดินโคลนถล่ม ในพื้นที่เชิงเขาภัยคุกคามจากพายุฤดูร้อน และคลื่นลมแรง ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะประชากรในกลุ่มเปราะบางที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงทรัพยากรและโอกาส ในการฟื้นฟูตัวเองหลังภัยพิบัติ เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้มีรายได้น้อย และแรงงานข้ามชาติ ที่มีขาดโอกาส ในการเข้าถึงข้อมูล การเตรียมความพร้อม และทรัพยากรในการฟื้นตัวจากประสบภัยพิบัติ

เนื่องด้วยลักษณะทางกายภาพของกลุ่มเปราะบางแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้การกำหนดแผนเพื่อให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางแต่ละประเภทมีรูปแบบที่แตกต่างกันและซับซ้อนมากขึ้น เช่น ผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยติดเตียง อาจประสบปัญหาด้านการเคลื่อนย้ายหรือเข้าถึงข้อมูลภัยพิบัติ คนพิการต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงสถานที่ปลอดภัยหรือสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เด็กและเยาวชน ขาดการดูแลที่เหมาะสมและได้รับผลกระทบทางการศึกษา ผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมักอาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย เช่น ที่ลุ่ม ริมคลอง ป่าชายเลน หรือบริเวณลาดเชิงเขา แรงงานข้ามชาติ และกลุ่มชาติพันธุ์ (ชาวเล) ยังคงเผชิญความท้าทายด้านสิทธิขั้นพื้นฐาน การเข้าถึงสาธารณสุข และระบบแจ้งเตือนภัย จากข้อมูลของหน่วยงานสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ พบว่าครัวเรือนเปราะบางในจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหลังวิกฤตโรคระบาดโควิด – 19 ซึ่งมีผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีรายงานจากภาคประชาสังคมเกี่ยวกับเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ และแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สะท้อนถึงความจำเป็นอย่างเร่งด่วน ในการสร้างระบบคุ้มครองทางสังคมที่เข้มแข็งในสถานการณ์ฉุกเฉิน

แผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติจังหวัดภูเก็ต พุทธศักราช 2568 จัดทำขึ้นเพื่อให้จังหวัดภูเก็ตสามารถเผชิญกับภัยพิบัติในอนาคตได้อย่างเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่นทางสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งแผนฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ใช่เพียงแคเพื่อการลดผลกระทบในระยะสั้นเท่านั้น แต่เป็นการสร้างความเข้มแข็งในระดับชุมชน ให้ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความเปราะบาง มีโอกาสในการป้องกัน เตรียมพร้อม ตอบสนอง และฟื้นฟูดตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น หัวใจของการจัดทำแผนฉบับนี้คือการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนในทุกระดับและหน่วยงานภาครัฐทุกระดับและภาคประชาชน ตั้งแต่การประเมินความเสี่ยง การกำหนดมาตรการ การเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือ และการบริหารจัดการในการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย เพื่อให้แผนตอบสนองต่อบริบทที่แท้จริงของพื้นที่ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ดังนั้น แผนฉบับนี้จึงมุ่งเน้นการบูรณาการ การทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาคประชาสังคม และชุมชน โดยเฉพาะในระดับครัวเรือน และเครือข่ายอาสาสมัคร เพื่อให้เกิดระบบการเตรียมความพร้อมที่ครอบคลุมเป็นธรรม และยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือ และการบริหารจัดการในการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ ทั้งด้านบุคลากร ทรัพยากร และการประสานความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนและประเมินสถานการณ์กลุ่มเปราะบางในพื้นที่เสี่ยงภัยของจังหวัดภูเก็ต
- 2.3 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย

3. เป้าหมายของแผน

- 3.1 เกิดความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ ทั้งด้านบุคลากร ทรัพยากร และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 มีแนวทางในการใช้ฐานข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเปราะบางในพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนให้ความช่วยเหลือและบริหารจัดการภัยพิบัติ และประเมินสถานการณ์กลุ่มเปราะบางในพื้นที่เสี่ยงภัยของจังหวัดภูเก็ต
- 3.3 เป็นแนวทางในการดูแลช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย

4. กรอบการดำเนินงานในการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ

4.1 นิยามกลุ่มเปราะบาง

กลุ่มเปราะบางตามแผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติฉบับนี้ หมายถึง กลุ่มประชากรที่อยู่ในสถานะอ่อนแอ หรือ อ่อนด้อย ไม่มีกำลังและความสามารถมากพอที่จะรับมือกับปัญหาที่เข้ามากระทบ รวมทั้ง ไม่สามารถคาดการณ์หรือวางแผนล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น มีสถานะที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้ อยู่ในสภาวะพึ่งพิง ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ และเมื่อได้รับผลกระทบจากปัญหาจนอยู่ในสภาวะที่เสียหลักล้มหรือ "บอบช้ำ" แล้วจะไม่สามารถ "ลุกขึ้น" และกลับคืนสู่สภาพที่เป็นปกติได้ รวมทั้ง ไม่สามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ได้เมื่อเกิดเหตุในอนาคต ประกอบด้วย

- 1) เด็กเล็กอายุไม่เกิน 7 ปี
- 2) คนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ (ทุกช่วงวัย)
- 3) ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
- 4) คนยากไร้ หมายถึง ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาทต่อปี และอยู่ในวัยแรงงานที่มีอายุระหว่าง 18 - 59 ปี จากฐานข้อมูลระบบสมุดปกครอบครัวอิเล็กทรอนิกส์ (MSO - Logbook) เท่านั้น เช่น แม่เลี้ยงเดี่ยว คนไร้ที่พึ่ง (ทั้งนี้ ไม่นับซ้ำกับข้อ 1-3)

4.2 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เป็นแนวทางการจัดการสาธารณภัยที่อธิบายให้เห็นถึงลักษณะวงจร เพื่อรับมือกับภัยซึ่งมีลักษณะการเกิดที่ยากแก่การคาดการณ์ผลที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีรูปแบบการเกิดไม่ซ้ำเติม และไม่จำเป็นต้องเป็นลำดับก่อนหลังเสมอไป (Non Linear) จึงต้องมีการดำเนินการในลักษณะเป็นวงรอบ (Closed Loop) อย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถแยกส่วนเฉพาะในแต่ละกระบวนการ ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยจึงเป็นการจัดการสาธารณภัยแบบองค์รวม (Holistic Approach) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ตั้งแต่การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุ และบรรเทาทุกข์ ตลอดจนการฟื้นฟู ซึ่งการดำเนินการในแต่ละห้วงเวลาการเกิดสาธารณภัยอาจมีความคาบเกี่ยวกัน (Overlap) รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการขึ้นอยู่กับความรุนแรงของภัยเป็นสำคัญ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ที่มา : TorqAid. (2016). TorqAid disaster risk management framework : seven key diagrams. <https://www.preventionweb.net>. (2019, November: 25)

" ที่มาข้อมูล: 1. ฐานข้อมูลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบด้วย (1) ฐานข้อมูลระบบสมุดพกครอบครัววัยเด็กทรอนิกส์ (2) ฐานข้อมูลการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัยของกรมกิจการผู้สูงอายุ (3) ฐานข้อมูลการให้บริการสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบากของกรมกิจการผู้สูงอายุ (4) ฐานข้อมูลผู้ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (5) ฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (6) ฐานข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และ (7) ฐานข้อมูลเงินสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ 2. ฐานข้อมูลพื้นที่เกิดอุทกภัยจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ 3. ฐานข้อมูลผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและเมืองพัทยา

ส่วนที่ 2

1. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดภูเก็ต

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 33 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมี พื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตรหรือ 3,566,271.25 ไร่

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานท้าวเทพกระษัตรี และสะพานท้าวศรีสุนทร

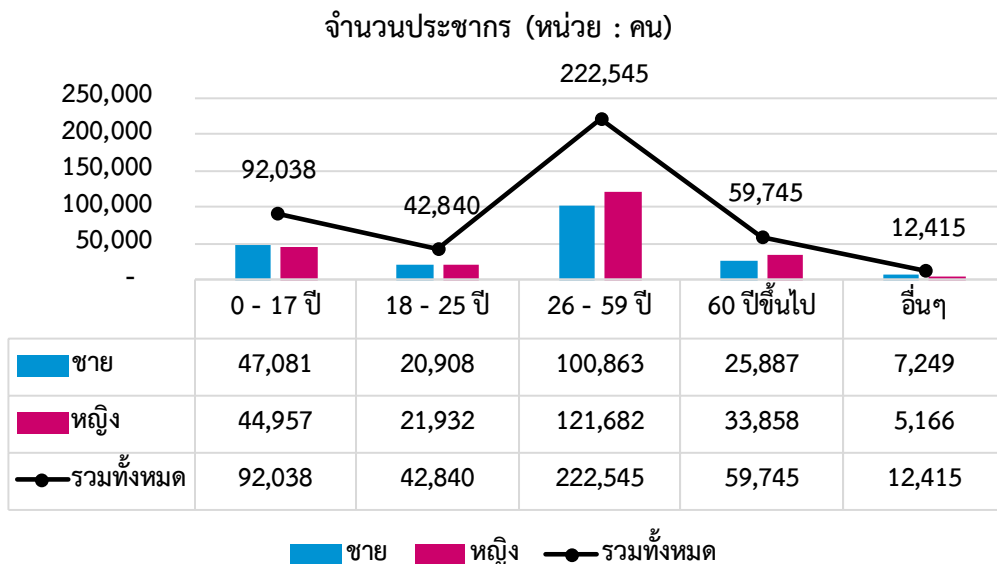
ทิศใต้ ติดต่อกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลอันดามันเขตจังหวัดพังงา

1.2 โครงสร้างประชากร และลักษณะทางการปกครอง

จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 429,583 คน เป็นเพศชาย 201,988 คน คิดเป็นร้อยละ 47.02 ของประชากรทั้งหมด เป็นเพศหญิง 227,595 คน คิดเป็นร้อยละ 52.98 ของประชากรในจังหวัดภูเก็ต (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2567)

แผนภาพที่ 2 จำนวนประชากร ปี 2567

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (2567)

*อื่นๆ (ทะเบียนบ้านกลาง/มิใช่สัญชาติไทย/อยู่ระหว่างย้าย)

จังหวัดภูเก็ตบริหารราชการแผ่นดินในรูปแบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ประกอบไปด้วย 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล 96 หมู่บ้าน 61 ชุมชน โดย อำเภอเมือง มี 8 ตำบล 44 หมู่บ้าน อำเภอถลาง มี 6 ตำบล 46 หมู่บ้าน อำเภอกะทู้ มี 3 ตำบล 6 หมู่บ้าน และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 19 แห่ง ดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน (แห่ง)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1
เทศบาลนคร	1
เทศบาลเมือง	2
เทศบาลตำบล	9
องค์การบริหารส่วนตำบล	6
รวมทั้งหมด	19

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2567)

1.3 สภาพภูมิอากาศ

1) ฤดูกาล ภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นแบบเขตร้อนชื้น ได้รับอิทธิพลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีลักษณะร้อนชื้นตลอดทั้งปี และมีเพียง 2 ฤดูกาล คือ ฤดูฝน ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งปกคลุมตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งปกคลุมตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ และฤดูร้อน จะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

2) ปริมาณน้ำฝน จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายคาบ 30 ปี เท่ากับ 2,277.3 มิลลิเมตร โดยปริมาณน้ำฝน ปี 2568 (เดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม) เท่ากับ 479.3 มิลลิเมตร

2. สถานการณ์แนวโน้มการเกิดความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่

สำหรับกระบวนการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงของสถานการณ์สาธารณสุขภัยในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีขั้นตอน ดังนี้

1) ประเมินภัยอันตราย เพื่อให้ทราบถึงความรุนแรงของภัย ประเภทภัยและสถานที่ รวมถึงการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคมที่จะได้รับผลกระทบ โดยระบุสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยแต่ละประเภทภัย

2) ประเมินความอ่อนแอ เพื่อให้ทราบถึงประชาชนและทรัพย์สินที่อยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย เช่น สถานที่ตั้งบ้านเรือนประชาชน ทรัพย์สิน หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่ภายในอาณาบริเวณพื้นที่ที่จะเกิดภัยและมีโอกาสได้รับความเสียหายจากภัยนั้น ๆ

3) วิเคราะห์ความเปราะบาง เพื่อให้ทราบถึงระดับความเสี่ยงของสภาพหรือองค์ประกอบของสิ่งนั้น ว่ามีความสามารถต้านทานต่อภัยอันตรายได้เท่าใด เช่น ชุมชนในพื้นที่ขาดความสามารถในการป้องกันตนเอง ไม่สามารถรับมือกับภัยอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นและเมื่อเกิดภัยแล้วไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็ว

4) วิเคราะห์ศักยภาพ ชีตความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย เช่น พิจารณาถึงความรู้ ทักษะ และทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ สามารถนำมาใช้ช่วยเหลือชุมชนที่เสี่ยงภัย และสามารถวางแผนรับมือกับภัยต่าง ๆ ได้ ความเสี่ยงจากสาธารณภัยของจังหวัดนั้น ๆ ก็จะลดลง เป็นต้น

5) วิเคราะห์ความสูญเสียและผลกระทบ เพื่อคาดคะเนความสูญเสียต่อประชาชน ทรัพย์สิน การบริการ การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสาธารณภัย และประเมินผลกระทบที่จะสร้างความสูญเสียต่อเศรษฐกิจ และสังคม

ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูล สถิติ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการเกิดสาธารณภัยในพื้นที่สามารถ วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยในจังหวัดภูเก็ตได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงปัจจัย/สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณภัย

ประเภทของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
1. อุทกภัยและดินโคลนถล่ม	อ.เมืองภูเก็ต	อ.กลางอ.กะทู้		<p>ความเปราะบาง</p> <ul style="list-style-type: none">- การตั้งถิ่นฐานในพื้นที่เสี่ยง- ระบบระบายน้ำขาดการเชื่อมต่อลงสู่ท่อระบาย น้ำสายหลัก <p>ความล่อแหลม</p> <ul style="list-style-type: none">- ภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นแบบเขตร้อนชื้นสุดฤดูฝนได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (พ.ค. - พ.ย. รวม 7 เดือน) ทำให้เกิดฝนตกหนักและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปริมาณน้ำที่เกินกว่าระบบจะรองรับได้- ช่วงที่ระดับน้ำทะเลหนุนสูงกว่า 3.5 เมตร เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลโดยตรงต่อการระบายน้ำทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมขังและระบายไม่ทัน- การบุกรุกและทำลายพื้นที่ป่าเพื่อการก่อสร้าง- การขยายตัวของชุมชนและสิ่งก่อสร้างในพื้นที่ที่เคยเป็นทางน้ำธรรมชาติหรือบริเวณเชิงเขา เช่น บ้านจัดสรรและโรงแรมสร้างปิดกั้นทางระบายน้ำธรรมชาติ- สิ่งปลูกสร้างทับถมบริเวณท่อระบายน้ำและจุดสิ้นสุดระบบน้ำลงสู่คลองสาธารณะ มีทรายอุดตันเป็นปริมาณมาก ส่งผลให้ชะลอการระบายของน้ำ <p>ศักยภาพ</p> <ul style="list-style-type: none">- มีการแจ้งเตือนคลื่นลมแรง น้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมขัง และดินโคลนถล่มล่วงหน้า- งานป้องกันของ อปท. ในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยมีการเฝ้าระวังและเตรียมพร้อม- ติดตั้งเครื่องสูบน้ำและเครื่องผลักดันน้ำในพื้นที่เสี่ยง/พื้นที่เกิดอุทกภัยซ้ำซาก

ประเภทของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
				<ul style="list-style-type: none"> - ขุดลอกคลอง แหล่งน้ำสาธารณะ - การบูรณาการการทำงานร่วมกัน - เป็นที่ตั้งของศูนย์ ปภ. เขต 18 สามารถขอรับการสนับสนุน อุปกรณ์เครื่องจักรกลและกำลังพล
2. วาตภัย	อ.เมือง ภูเก็ต	อ.กลาง อ.กะทู้		<p>ความเปราะบาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บ้านเรือน อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีโครงสร้างที่แข็งแรงพอจะต้านทานแรงลม ทำให้หลังคาปลิวหรืออาคารถล่มได้ง่าย - บริเวณที่มีต้นไม้ใหญ่ใกล้ บ้านเรือนหรือถนน มีความเสี่ยงสูงที่ต้นไม้จะหักโค่นลงมาทับเมื่อเกิดพายุ - ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่หรือป้ายที่ติดตั้งไม่แข็งแรง เป็นสิ่งปลูกสร้างที่รับแรงลมได้มาก ทำให้มีโอกาสหักโค่นลงมา - เรือประมงและเรือท่องเที่ยวขนาดเล็กมีความเปราะบาง ต่อคลื่นลมแรงในทะเลสูง <p>ความล่อแหลม</p> <ul style="list-style-type: none"> - พายุฤดูร้อนทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนองลมกระโชกแรง - พายุหมุนเขตร้อน เช่น พายุดีเปรสชัน พายุโซนร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าสู่พื้นที่ใกล้เคียงและส่งผลกระทบต่อจังหวัดภูเก็ต - ในช่วงฤดูมรสุม (พ.ค.-พ.ย.) มีลมกระโชกแรงและคลื่นลมในทะเลสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบินเรือและโครงสร้างชายฝั่ง <p>ศักยภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การมีระบบติดตามสภาพอากาศและแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า - อปท. มีการเฝ้าระวังและเตรียมทรัพยากรให้พร้อมและเพียงพอต่อการใช้งาน - มีการตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ขนาดใหญ่ - การบูรณาการการทำงานร่วมกัน
3. แผ่นดินไหว และคลื่นสึนามิ	อ.เมือง ภูเก็ต อ.กะทู้ อ.กลาง (ฝั่งตะวันตก)		อ.เมือง ภูเก็ต อ.กะทู้ อ.กลาง (ฝั่งตะวันออก)	<p>ความเปราะบาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่เสี่ยงภัยคลื่นสึนามิของจังหวัดภูเก็ตครอบคลุมทั้ง 3 อำเภอ คิดเป็น 4 ชุมชน 4 โซนชายหาดป่าตอง 55 หมู่บ้าน โดยฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต จะได้รับผลกระทบมากกว่าฝั่งตะวันออก - เสี่ยงจากหอคือเตือนภัยธรรมชาติที่ติดตั้งตามพื้นที่เสี่ยงภัยคลื่นสึนามิ มีระยะครอบคลุมพื้นที่จำกัด และหากลมพัดแรง

ประเภทของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
				<p>ทิศทางของเสี่ยงจะเปลี่ยนส่งผลให้พื้นที่เสี่ยงบางแห่งไม่ได้ยินเสียงเตือนภัย</p> <p>ความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดภูเก็ตอยู่ใกล้เกาะสุมาตรา เกาะนิโคบาร์ และหมู่เกาะอันดามัน ซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงอยู่ในแนววงแหวนแห่งไฟ ทำให้มีโอกาสเกิดแผ่นดินไหวในทะเลบ่อยครั้ง <p>ศักยภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีอุปกรณ์และระบบเตือนภัย โดยเฉพาะหอเตือนภัยทั้ง 19 แห่ง บนพื้นที่เสี่ยง ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการแจ้งเตือนประชาชน ทั้งนี้ ยังมีการทดสอบระบบฯ เป็นประจำทุกวันพุธ เวลา 08.00 น. เพื่อให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา - มีการพัฒนาระบบ Cell Broadcast หรือ ระบบการแจ้งเตือนภัยผ่านเครือข่ายโทรศัพท์มือถือต่าง ๆ โดยสามารถส่งข้อความไปยังโทรศัพท์ทุกเครื่องในพื้นที่เป้าหมายได้ทันที - มีการฝึกอบรมให้ความรู้ ชักซ้อมระบบเตือนภัย และการอพยพหนีภัย อย่างสม่ำเสมอทั้งระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น
4. ภัยแล้ง			<p>อ.เมือง ภูเก็ต อ.กะทู้ อ.กลาง</p>	<p>ความเปราะบาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดภูเก็ตไม่มีแม่น้ำสายหลัก มีเพียงคลองบางใหญ่สายเดียว - ในช่วงอากาศแห้งแล้งประชาชนมักจะขาดแคลนน้ำในการอุปโภค บริโภค โดยมีสาเหตุหลักมาจากระบบประปาที่ยังเข้าไม่ถึงในบางพื้นที่ /น้ำประปาไหลไม่แรงพอ - จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่การเกษตรไม่มากนัก แม้ยังไม่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ แต่จำเป็นต้องหามาตรการในการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ <p>ความปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะสภาพอากาศจังหวัดภูเก็ตระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน โดยทั่วไปจะเกิดความแห้งแล้งและมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงขึ้น ซึ่งปกติจะสูงสุดในเดือนเมษายน - สภาพอากาศร้อนอบอ้าวและร้อนจัดเกือบทุกพื้นที่ของจังหวัด ประกอบกับปริมาณน้ำฝนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ ส่งผลให้หลายพื้นที่ประสบกับภาวะขาดแคลนน้ำ - อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการอุปโภคบริโภคน้ำเป็นจำนวนมาก

ประเภทของภัย	พื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยง			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
				ศักยภาพ - มีอ่างเก็บน้ำ จำนวน 3 แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำบางวาด อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ และอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ - จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งน้ำดิบในชุมเหมืองร้าง 4 แห่ง - แหล่งน้ำในจังหวัดภูเก็ต มีทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำผิวดินจากพื้นที่พรุ - อปท. มีแผนสำรองในการแจกจ่ายน้ำในช่วงที่ขาดแคลน
5. ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5)		อ.เมือง ภูเก็ต อ.ถลาง	อ.กะทู้	ความเปราะบาง - สภาพอากาศแห้ง และอุณหภูมิโดยเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น เกิดความชื้นสะสม ความอ่อนแอ - การกระทำของมนุษย์ ทั้งเกิดขึ้นโดยจงใจหรือความประมาท เช่น เก็บหาของป่า เผาวัสดุทางการเกษตร เป็นต้น ศักยภาพ - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมสร้างความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน - มีการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ลาดตระเวน และมีการจัดทำแนวกันไฟ

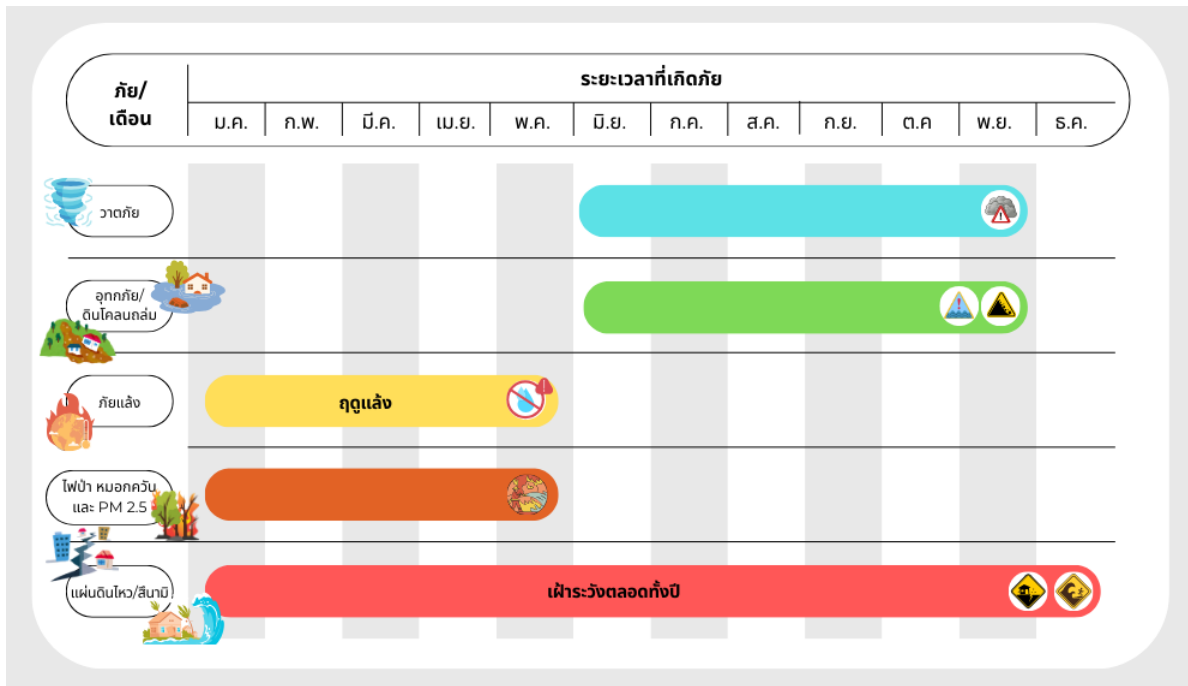
ที่มา : แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2564 – 2570

ซึ่งจากการวิเคราะห์สถานการณ์ภัยพิบัติ และการประเมินความเสี่ยงภัยพิบัติจังหวัดภูเก็ต ทำให้ทราบถึงประเภทภัยที่มีความเสี่ยงในพื้นที่ และสามารถจัดลำดับความเสี่ยงได้ ดังนี้ (จัดลำดับความเสี่ยงจากมากไปหาน้อย) ดังนี้ 1. วาตภัย 2. อุทกภัย และดินโคลนถล่ม 3. แผ่นดินไหว และคลื่นสึนามิ 4. ไฟป่า หมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) และ 5. ภัยแล้ง

ปฏิทินสาธารณภัยประจำปี

ภัยพิบัติเกิดขึ้นเป็นประจำโดยแบ่งตามช่วงเวลาของการเกิดภัยนั้น ๆ ในรอบ 1 ปี ซึ่งมีทั้งภัยพิบัติที่สามารถคาดการณ์ได้หรือภัยพิบัติรูปแบบใหม่และมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งทำให้คาดการณ์ได้ยากหรือมีความไม่แน่นอนสูง

แผนภาพที่ 3 ปฏิทินสาธารณภัย เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ล่วงหน้า จึงทำปฏิทินสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2564-2570 (ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ 2568)

3. สถานการณ์ภัยธรรมชาติในประเทศไทย

ประเทศไทยได้เผชิญกับภัยธรรมชาติหลากหลายรูปแบบ อาทิ อุทกภัยที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน ทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่าไหลหลาก สร้างความเสียหายต่อพื้นที่เกษตรกรรมและบ้านเรือนของประชาชน รวมถึงพายุฤดูร้อนและพายุหมุนเขตร้อนที่เกิดขึ้นเป็นประจำ โดยพายุฤดูร้อนมักมาพร้อมกับลมกระโชกแรง ฝนฟ้าคะนอง และลูกเห็บ ส่วนพายุหมุนเขตร้อนมักทำให้เกิดฝนตกหนักและคลื่นพายุซัดชายฝั่ง โดยเฉพาะในพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตลอดจนภัยแล้งและฝนทิ้งช่วงที่สร้างความเสียหายต่อภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้ ไฟป่าที่มักเกิดขึ้นในช่วงฤดูแล้ง แผ่นดินถล่มที่มักเกิดขึ้นในพื้นที่ภูเขา และฝนฟ้าคะนองที่เกิดขึ้นได้ตลอดทั้งปี ล้วนส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ส่งผลให้ภัยธรรมชาติดังกล่าว ทวีความรุนแรงและเกิดถี่ขึ้น โดยสภาพอากาศที่แปรปรวนทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับอุทกภัยและดินถล่มมากขึ้น ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นจากภาวะโลกร้อนนำไปสู่น้ำท่วมฉับพลันและดินถล่ม โดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยง เช่น พื้นที่ลุ่มต่ำและภูเขาสูง ซึ่งสร้างความเสียหายต่อพื้นที่เกษตรกรรม โครงสร้างพื้นฐาน และที่อยู่อาศัยของประชาชน ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบสภาพอากาศทำให้บางพื้นที่ประสบภัยแล้งรุนแรงขึ้น อุณหภูมิที่สูงขึ้นและปริมาณน้ำฝนที่ลดลง ทำให้แหล่งน้ำแห้งขอด ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ และการใช้น้ำอุปโภคบริโภคของประชาชน ภัยแล้งยังเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดไฟป่า โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นจากภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ทำให้หลายพื้นที่สูญเสียชายหาดและที่ดินไปอย่างถาวร รวมถึงการรุกคืบของน้ำเค็มเข้าสู่พื้นที่เพาะปลูก ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรและการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ชายฝั่ง พายุหมุนเขตร้อนเป็นอีกหนึ่งปรากฏการณ์ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอุณหภูมิผิวน้ำทะเลที่สูงขึ้น ส่งผลให้พายุมีความเร็วลมสูงขึ้น และมีปริมาณน้ำฝนมากขึ้น ทำให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงและคลื่นพายุซัดฝั่ง (storm surge) โดยเฉพาะในภาคใต้ของประเทศไทย ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ได้จำกัดอยู่แค่สิ่งแวดล้อม แต่ยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพและเศรษฐกิจของประเทศ อุณหภูมิที่สูงขึ้นเพิ่มความเสี่ยงต่อโรคที่มีแมลง เป็นพาหะ เช่น ไข้เลือดออก และโรคระบบทางเดินหายใจจากปัญหาหมอกพิษทางอากาศ นอกจากนี้ ภัยธรรมชาติที่รุนแรงขึ้นทำให้โครงสร้างพื้นฐานเสียหาย เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นวงกว้าง โดยประเทศไทยมีภัยธรรมชาติในรอบปี

4. สถานการณ์ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดภูเก็ต

4.1 สถานการณ์ภัยธรรมชาติในจังหวัดภูเก็ต

สถิติการเกิดอุทกภัยย้อนหลัง สถานการณ์อุทกภัยในจังหวัดภูเก็ตที่ผ่านมา เกิดจากกรณีฝนตกติดต่อกันเป็นเวลานาน ทำให้มีปริมาณน้ำฝนสะสมจำนวนมาก ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดน้ำหลากและท่วมฉับพลันเป็นส่วนใหญ่ และเกิดเหตุดินสไลด์เมื่อมีฝนตกสะสมปริมาณมากในพื้นที่ โดยตารางที่ 3 แสดงสถิติอุทกภัยที่เคยเกิดภัยในพื้นที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต ปี 2560-2568

ตารางที่ 3 สถิติอุทกภัยที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ปี 2560 - 2568

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
2560	1) วันที่ 15 กันยายน 2560 เกิดเหตุดินสไลด์และน้ำท่วมบ้านเรือน ประชาชน ได้รับความเดือดร้อน จำนวน 20 ครัวเรือน	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	เจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย เทศบาลเมืองกะทู้ นำเครื่องจักรและเครื่องมือ เข้าทำการช่วยเหลือประชาชน
2561	1) วันที่ 23 สิงหาคม 2561 เกิดเหตุน้ำท่วมซอยพะเนียง	ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอมืองภูเก็ต	เทศบาลนครภูเก็ต นำแผงกั้น จราจร กระสอบทราย เครื่องสูบน้ำ และอุปกรณ์ เข้าช่วยเหลือ
2562	1) วันที่ 2 ตุลาคม 2562 เกิดฝนตก หนักส่งผลให้เกิดน้ำป่าไหลหลากและดิน โคลนถล่ม น้ำท่วมขังรอการระบาย กำแพงกันดินโรงแรมยูเซ็นมายา ทรุดตัวและดินสไลด์ลงมาปิดขวางถนน สาย 4030 ช่วง กม.ที่ 18+500 ถึง กม.ที่ 19+300	ตำบลกมลา และตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้	อบต.กมลา กั้นเขตพื้นที่เสี่ยงและ สั่งระงับการใช้อาคารที่มีความเสี่ยง ชั่วคราว เจ้าหน้าที่นำเครื่องจักร ตักดินผิวจราจร และทำความสะอาด
2563	1) วันที่ 2 สิงหาคม 2563 เกิดเหตุวาต ภัย เนื่องจากพายุซินลากู เป็นเหตุทำให้ ต้นไม้ใหญ่ล้มทับบ้านพักข้าราชการครู โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 29 (กะทู้) มีผู้เสียชีวิต จำนวน 1 ราย	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต หัวหน้า สนง.ปภ.จังหวัดภูเก็ต เทศบาลเมือง กะทู้ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่ตรวจสอบและให้ความช่วยเหลือ
	2) วันที่ 12 ตุลาคม 2563 น้ำเอ่อล้น จากชุมชนเมืองซอยพะเนียง ซอยสามกอง เข้าท่วมขังบ้านเรือนและหอพักบริเวณ ซอยพะเนียง 1	ตำบลรัชฎา อำเภอมืองภูเก็ต	เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลตำบล รัชฎา อบจ.ภูเก็ต และศูนย์ปภ.เขต 18 ภูเก็ต เข้าสูบน้ำท่วมขัง
	3) วันที่ 12 ตุลาคม 2563 สี่แยกธนาคาร ชาร์เตอร์ Charter Bank (ถ.พังงา-ภูเก็ต) ต.ตลาดใหญ่ อ.เมืองภูเก็ต เกิดน้ำเอ่อล้น จากคลองบางใหญ่ท่วมขังหน้า Museum Phuket	ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอมืองภูเก็ต	เจ้าหน้าที่จากเทศบาลนครภูเก็ต ดำเนินการสูบน้ำออกจากพื้นที่ ดังกล่าว

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
	4) วันที่ 12 ตุลาคม 2563 เกิดน้ำล้นตลิ่ง และน้ำท่วมขังรอกการระบาย บริเวณบ้านของชาวบ้าน ซอยโคกโดนด หมู่ที่ 4 ต.เชิงทะเล อ.กลาง ใกล้โครงการแก้มลิงบ้านโคกโดนด และท่วมบริเวณถนนหน้าป้อม SUSCO ถนน 402 ต.เทพกระษัตรี อ.กลาง	ตำบลเชิงทะเล และ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอกลาง	นายณรงค์ วุ่นซิ้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต พร้อมเจ้าหน้าที่ ลงตรวจเยี่ยมพื้นที่ และสั่งการให้ความช่วยเหลือตามระเบียบ
	5) วันที่ 12 ตุลาคม 2563 เกิดดินสไลด์ปิดเส้นทางป่าตอง-กะทู้ ถนน ทล.4029 ทางขึ้นเขาป่าตอง ช่วงบริเวณทางลงเขาป่าตองใกล้กับป้ายป่าตองซีตี้ ต.กะทู้ อ.กะทู้ ส่งผลให้รถสามารถวิ่งได้เพียง 1 ช่องจราจร	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	นายอำเภอกะทู้ ได้ลงพื้นที่เพื่อติดตามสถานการณ์และนายกเทศมนตรีเมืองกะทู้ ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองกะทู้ นำเครื่องจักร เข้าดำเนินการเก็บกวาดสิ่งกีดขวาง ซึ่งมีทั้งดินโคลนและต้นไม้ที่ไหลลงมาปิดพื้นถนนพร้อมเปิดเส้นทางให้กลับมาใช้งานได้ตามปกติ
	6) วันที่ 13 ตุลาคม 2563 เกิดเหตุดินสไลด์ ต้นไม้ล้มขวางกีดขวางถนนซอยหลังเรือนจำจังหวัดภูเก็ต บริเวณกำแพงเจดีย์ วัดเจริญสมณกิจ (วัดหลังศาล)	ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต	รองนายกเทศมนตรีนครภูเก็ต พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่กองช่าง และงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลนครภูเก็ต ได้ดำเนินการนำเครื่องจักรกลและเจ้าหน้าที่ตัดต้นไม้ที่ล้มขวางทางและตัดดินที่เลื่อนไหลกีดขวางเส้นทาง
	7) วันที่ 13 ตุลาคม 2563 เกิดดินสไลด์บริเวณโครงการหมู่บ้านหรรษาไม้ชายเล ซอยยารีน-อุทิศ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต	ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต	เทศบาลตำบลรัชฎา นำแผงกั้นเขต และนำเครื่องจักรตักดิน/ทำความสะอาด
	8) วันที่ 28 พฤศจิกายน 2563 เกิดเหตุดินสไลด์บริเวณท่าเรือแหลมหิน ต.เกาะแก้ว เส้นทางลงเรือไปเกาะมะพร้าว และเกาะยาวใหญ่ ส่งผลให้ดินและกิ่งไม้กีดขวางเส้นทางจราจร	ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมืองภูเก็ต	สนง.ปภ.จ.ภูเก็ต อบจ.ภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต อบต.เกาะแก้ว กฟภ.และอาสาสมัคร ได้ดำเนินการเคลียร์เส้นทาง และสิ่งกีดขวางออกจากผิวจราจร พร้อมทั้งแจ้ง อบต.เกาะแก้ว จัดทำป้ายและสัญลักษณ์แจ้งเตือนประชาชน

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
2564	1) วันที่ 27 กันยายน 2564 เกิดเหตุวาตภัย บ้านเลขที่ 36/7 ต.กระน อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต เป็นเหตุให้ฝ้าเพดานบ้านได้รับความเสียหาย 1 หลัง	ตำบลกระน อำเภอเมืองภูเก็ต	นายอำเภอเมืองภูเก็ต นายกเทศมนตรี ตำบลกระน นำรถตรวจการณ์ 1 คัน เข้าตรวจสอบ และให้การช่วยเหลือตามระเบียบ
	2) วันที่ 7 ตุลาคม 2564 เกิดเหตุวาตภัย (ลมกระโชกแรง) บ้านเลขที่ 89/6 – 89/7 ซ.5 ถ.วิชิตสงคราม ต.ตลาดเหนือ อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ฝนตกหนัก ประกอบกับเกิดลมกระโชกแรงทำให้เกิดคาบ้านพัดปลิว ได้รับความเสียหาย	ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต	นายอำเภอเมืองภูเก็ต นายกเทศมนตรี นครภูเก็ต เจ้าหน้าที่ฝ่ายป้องกันฯ และ เจ้าหน้าที่สำนักการช่างเทศบาลนครภูเก็ต ลงพื้นที่ตรวจสอบ และให้การช่วยเหลือตามระเบียบ
	3) วันที่ 5 - 6 พฤศจิกายน 2564 เกิดน้ำทะเลหนุนสูง ล้นตลิ่งท่วมบ้านเรือน เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องนุ่งห่ม รถจักรยานยนต์ รถยนต์ ได้รับความเสียหาย 316 คร่าวเรือน ประชาชน 1,200 คน ในพื้นที่ 7 หมู่บ้าน และ 6 ชุมชน ในพื้นที่เทศบาลนครภูเก็ต และตำบลวิชิต	1. ม.1 ตำบลวิชิต ม.1 , ม.3 ม.7 ตำบลรัชฎา ม.3 ม.6 ม.7 ตำบลเกาะแก้ว 2. ชุมชนชุมชนน้ำนารถส ตำบลตลาดใหญ่ 3. ชุมชนสะพานร่วมฯ 1 4. ชุมชนสะพานร่วมฯ 2 5. ชุมชนแสนสุข ชุมชนตันโพธิ์ ตำบลตลาดใหญ่ 6. ชุมชนสี่สิบห้อง ตำบลตลาดเหนือ	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลวิชิต ร่วมกับ กลุ่มงาน สิ่งแวดล้อม เทศบาลนครภูเก็ต ร่วมตรวจสอบพื้นที่ชุมชนหลังหมู่บ้านภูเก็ตธานี ถนนศกิดิเดชน์ ซอย 1 และนำกระสอบทราย จำนวน 150 ถุง ให้ประชาชนในพื้นที่ได้เตรียมการป้องกันเหตุน้ำทะเลหนุนเอ่อล้นลำราง
	4) วันที่ 5 - 6 พฤศจิกายน 2564 เกิดเหตุ น้ำทะเลหนุนสูง ล้นตลิ่งท่วมบ้านเรือนได้รับความเสียหายจำนวน 68 คร่าวเรือน ประชาชน 194 คน ในพื้นที่ อ.ถลาง	1. ม.3 บ้านบางโรง ม.4 บ้านพารา ม.7 บ้านยามู ตำบลป่าคลอก 2. ม.5 บ้านท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว 3. ม.6 บ้านแหลมทราย ตำบลเทพกระษัตรี	นายณรงค์ วุ่นซิ้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ลงพื้นที่บ้านแหลมทราย หมู่ที่ 6 ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง ร่วมกับ ปลัดอำเภอถลาง ผู้ใหญ่บ้านแหลมทราย ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านตรวจเยี่ยมให้กำลังใจประชาชนที่ได้รับผลกระทบ พร้อมทั้งมอบนโยบายแนวทางการให้การช่วยเหลือ เยียวยาประชาชนและองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว ร่วมกับเหล่ากาชาดจังหวัดภูเก็ต อุทยานแห่งชาติสิรินาถ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต นำถุงยังชีพ 100 ชุด กระสอบทราย รถ 6 ล้อขนทราย รถตักช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ บ้านท่าฉัตรไชย ซอยแหลมหลา ม.5 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
			ซึ่งผลกระทบจากน้ำทะเลหนุนสูงประมาณ 70 เซนติเมตร ซึ่งมีบ้านพักอาศัยที่ได้รับผลกระทบประมาณ 50 หลัง
2564	5) วันที่ 8 ตุลาคม 2564 เกิดเหตุวาตภัย (ลมกระโชกแรง) บ้านเลขที่ 74 ต.กระนอ.เมืองภูเก็ต ต้นไม้หักโค่นทับบ้าน - หลังคาบ้านเสียหาย	ตำบลกระนอ อำเภอเมืองภูเก็ต	นายอำเภอเมืองภูเก็ต นายกเทศมนตรี ตำบลกระนอ นำรถตรวจการณ์ 1 คัน เข้าตรวจสอบและให้การช่วยเหลือตามระเบียบ
	6) วันที่ 13 พฤศจิกายน 2564 ได้เกิดสถานการณ์ฝนตกหนักน้ำระบายไม่ทันส่งผลกระทบทำให้น้ำท่วมขังบ้านเรือนไร่นา (นาผืนสุดท้าย) ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ 1 บ้านหมากปรก ตำบลไม้ขาว หมู่ที่ 4 บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว หมู่ที่ 7 บ้านหยิด ซอยมะขามคู่ ตำบลไม้ขาว	เจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.ไม้ขาวในพื้นที่ได้นำเครื่องจักร เครื่องสูบน้ำเข้าระบายน้ำในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ
	7) วันที่ 18 พฤศจิกายน 2564 ได้เกิดฝนตกหนักในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดน้ำท่วมขังดินสไลด์และต้นไม้หักโค่นขวางเส้นทางจราจรในพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน 4 หมู่บ้าน และอำเภอกะทู้ จำนวน 1 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านกะรน ตำบลกระนอ หมู่ที่ 3 บ้านบางลา ตำบลกระนอ หมู่ที่ 4 บ้านตากแดด ตำบลฉลอง หมู่ที่ 8 บ้านโคก-ทราย ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต หมู่ที่ 5 บ้านหัวควน ตำบลกมลา อำเภอกะทู้	เจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ได้นำเครื่องจักรเครื่องสูบน้ำเข้าระบายน้ำในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ และนายอำเภอเมืองภูเก็ต ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหาย และให้กำลังใจชาวบ้านร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการสำรวจความเสียหาย ซึ่ง กอปภ.จังหวัดภูเก็ต ได้เน้นย้ำให้อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้เร่งสำรวจความเสียหาย

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
2565	<p>ได้เกิดฝนตกหนักอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ วันที่ 15 - 22 ตุลาคม 2565 เป็นเหตุให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน และ น้ำป่าไหลหลากทำให้ประชาชน ได้รับความเดือดร้อนทั้งชีวิตและ ทรัพย์สิน โดยมีพื้นที่ประสบภัย รวม 3 อำเภอ (เมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้) สูญความเสียหาย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านประชากร ได้รับ ผลกระทบ จำนวน 6,150 ครัวเรือน 12,300 คน 2) ด้านการเกษตร ได้รับ ความเสียหาย (ข้อมูล ณ วันที่ 18 ตุลาคม 2565) โดย พืช ได้รับ ผลกระทบ รวม 3 อำเภอ 4 ตำบล 12 หมู่บ้าน เกษตรกรได้รับ ผลกระทบ จำนวน 132 ราย พื้นที่ ที่ได้รับความเสียหาย 138,562 ไร่ ประมง ได้รับผลกระทบ รวม 2 อำเภอ 6 ตำบล 8 หมู่บ้าน 1 ชุมชน เกษตรกรได้รับผลกระทบ จำนวน 16 ราย พื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหาย 4.74625 ไร่ปศุสัตว์ ได้รับ ผลกระทบรวม 1 อำเภอ 1 ตำบล 2 หมู่บ้าน เกษตรกรได้รับผลกระทบ จำนวน 3 ราย 3) ด้านสาธารณประโยชน์ ถนน/ กรมทางหลวงได้รับความเสียหาย จำนวน 11 สาย ถนนกรมทางหลวง ชนบทเสียหาย 6 สาย สะพานได้รับความเสียหายจำนวน 4 แห่ง ระบบ ไฟฟ้าเสียหาย 10 จุด และระบบ ประปาเสียหาย 11 จุด เนื่องจาก ได้รับผลกระทบจากการสไลด์ ของดิน 	<p>อำเภอกะทู้ 3 ตำบล 6 หมู่บ้าน 26 ชุมชน ตำบลป่าตอง 7 ชุมชน ตำบลกะทู้ 19 ชุมชน ตำบลกมลา หมู่ที่ 1 - 6</p> <p>อำเภอเมืองภูเก็ต 8 ตำบล 44 หมู่บ้าน 29 ชุมชน ตำบลตลาดเหนือ/ ตำบลตลาดใหญ่ เขตเทศบาลนครภูเก็ต ทั้ง 29 ชุมชน ตำบลรัชฎา หมู่ที่ 1 - 7 ตำบลวิชิต หมู่ที่ 1 - 9 ตำบลฉลอง หมู่ที่ 1 - 10 ตำบลกะรน หมู่ที่ 1 - 4 ตำบลราไวย์ หมู่ที่ 1 - 7 ตำบลเกาะแก้ว หมู่ที่ 1 - 7</p> <p>อำเภอถลาง 7 ตำบล 46 หมู่บ้าน ตำบลเทพกระษัตรี หมู่ที่ 1 - 11 ตำบลสาคร หมู่ที่ 1 - 5 ตำบลศรีสุนทร หมู่ที่ 1 - 8 ตำบลเชิงทะเล หมู่ที่ 1 - 6 ตำบลป่าคลอก ตำบลไม้ขาว หมู่ที่ 1 - 7 ตำบลกมลา หมู่ที่ 1 - 6</p>	<p>นายณรงค์ วุ่นชีวี ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต พร้อมด้วย กำลังพลจิตอาสา นำรถฉีดน้ำอาบอุปกรณ์ทำความสะอาด ร่วมกิจกรรม Big Cleaning เพื่อทำความสะอาดบ้านเรือน ร้านค้า และเคลื่อนย้ายสิ่งของช่วยเหลือประชาชน บริเวณ ถนนชุมชน เมืองเก่าภูเก็ต ย่านเศรษฐกิจของภูเก็ต นายอานูภาพ รอดขวัญ ยอดระบำ เป็นประธานการประชุม คณะกรรมการ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ จังหวัดภูเก็ต (ก.ช.ภ.จ.ภก) โดยมีคณะกรรมการ ก.ช.ภ.จ. จังหวัดภูเก็ต เข้าร่วมเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาอุทกภัย และ ช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต ห้องประชุมสำนักงาน ปก. จังหวัดภูเก็ต ชั้น 3 ศาลากลาง จังหวัดภูเก็ตหลังใหม่ ซึ่งมีการอนุมัติใช้เงินทดรอง ราชการช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยด้านการดำรงชีพ จำนวน 917 ครัวเรือน เป็นเงิน 6,577,599 บาท คณะกรรมการ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) มีมติที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติ กรณี อุทกภัย โดยมียารละเอียดย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) อำเภอเมืองภูเก็ต ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ในด้านการดำรงชีพ จำนวน 202 ครัวเรือน เป็นเงิน 484,232 บาท และด้านการเกษตร จำนวน 1 ราย เป็นเงิน 5,520 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 489,752 บาท 2) อำเภอถลาง ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ในด้านการเกษตร จำนวน 2 ราย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 85,281.24 บาท 3) จังหวัดภูเก็ต ได้มอบเงินช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย ในพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต ด้านการดำรงชีพ รวมจำนวน เงิน 6,577,599 บาท

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
2566	วันที่ 9 กรกฎาคม 2566 เวลาประมาณ 05.00 น. ได้เกิดสถานการณ์ฝนตกหนัก ทำให้เกิดน้ำท่วมขังรอการระบาย	ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต - สามแยกสวนหลวง - สามแยกท่าแครง ตำบลรัชฎา - ถนนหน้าโรงพยาบาลกรุงเทพฯ - ซอยพะเนียง ตำบลวิชิต - Supercheap ถนนศักดิ์เดชณ์ - หมู่บ้านภูเก็ตวิลล่า 3 ซอย มะขามคู่ - หน้าโรงเรียนดาวรุ่ง - แม็คโครภูเก็ต ถนนวิชิตสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ - แยกสี่ก้อ - ถนนหน้าวัดกะทู้ ตำบลป่าตอง - วงเวียนโลมา - หน้าสถานีตำรวจภูธรป่าตอง - ถนนราษฎร์อุทิศ 200 ปี	
	วันที่ 22 กันยายน 2566 เวลาประมาณ 19.10 น. ได้เกิดสถานการณ์ฝนตกหนัก ทำให้เกิดน้ำท่วมขังรอการระบาย	ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต - บริเวณหน้า Supercheap - วงเวียนกะรน - หน้าโรงแรม Access Resort - ซอยปฎัก 13 ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ - วงเวียนไข่มุก - หน้าหมู่บ้านอรุณพัฒน์ ป่าตอง ถนนนาโน ซอย 8 - ถนนนาโน - แยก รพ.ป่าตอง - ถนนไสน้ำเย็น - ตลาดมาลิน - ถนนประชาชนเคราะห์ - ถนนราษฎร์อุทิศ 200 ปี อำเภอถลาง - สวนน้ำบลูทรี - ซอยเชิงทะเล 2	

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
2567	<p>วันที่ 30 มิถุนายน 2567 เกิดฝนตกหนักในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง หรือน้ำรอการระบาย ในพื้นที่อำเภอกะทู้และอำเภอถลาง ราษฎรที่ได้รับผลกระทบ รวม 2 อำเภอ 7 ตำบล 44 หมู่บ้าน 4 ชุมชน 2,059 ครัวเรือน ประชาชน 6,202 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บ้านได้รับความเสียหายจำนวน 1 หลัง - เกษตรกรได้รับผลกระทบ จำนวน 8 ราย - สิ่งสาธารณประโยชน์ สะพาน ได้รับความเสียหาย จำนวน 1 แห่ง คือ สะพานในพื้นที่ตำบลป่าคลอก - ศาสนสถานได้รับความเสียหาย จำนวน 1 แห่ง คือ วัดท่าเรือ - สถานศึกษาได้รับความเสียหาย จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเมืองถลาง และโรงเรียนบ้านท่าเรือ 	<p>อำเภอถลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตำบลป่าคลอก - ตำบลเทพกระษัตรี - ตำบลศรีสุนทร - ตำบลเชิงทะเล - ตำบลสาคร <p>อำเภอกะทู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทศบาลเมืองกะทู้ (ชุมชนบึงกั่วหลาว ชุมชนบ้านภักดี, ชุมชนบ้านเหนือ, ชุมชนน้ำตกกะทู้ ตำบลกะทู้) 	<p>การให้ความช่วยเหลือเยียวยาเป็นด้านการดำรงชีพ ค่าวัสดุซ่อมแซมที่อยู่อาศัยประจำ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และค่าเครื่องนอน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 8,192,313 บาท (โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2566)</p>
	<p>วันที่ 22 สิงหาคม 2567 เวลาประมาณ 22.00 น ได้เกิดฝนตกหนักในหลายพื้นที่ อำเภอเมือง ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต วัดปริมาณน้ำฝน ได้ 200 มิลลิเมตร ส่งผลให้เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2567 เวลา 05.00 น. เกิดเหตุดินโคลนถล่มทับบ้านเรือนประชาชนบริเวณ หมู่ที่ 2 ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>ราษฎรที่ได้รับผลกระทบ</p> <p>รวม 1 อำเภอ (อำเภอเมือง ภูเก็ต) 3 ตำบล 9 หมู่บ้าน 260 ครัวเรือน 817 คน</p> <p>ข้อมูลการจัดการผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เสียชีวิต ทั้งหมด 13 ราย - ผู้บาดเจ็บ ทั้งหมด 19 ราย 	<p>ตำบลกะรน หมู่ที่ 1 - 4 อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต</p>	<p>การเผชิญเหตุ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ ส่วนหน้าจังหวัด ณ พื้นที่เกิดเหตุ บริเวณวัด กิตติสังฆาราม (วัดกะตะ) หมู่ที่ 2 ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 2) จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ จังหวัด ณ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต 3) สนับสนุนการปฏิบัติจากหน่วยงานในพื้นที่และหน่วยงานที่รับผิดชอบประจำพื้นที่ 4) ให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยในพื้นที่เกิด อุทกภัยและดินโคลนถล่ม

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
			<p>4.1 ชุดเผชิญสถานการณ์วิกฤต (ERT) พร้อมด้วยมูลนิธิกุศลธรรม ภูเก็ตเข้า ค้นหาผู้สูญหาย และ กู้ร่างผู้เสียชีวิต</p> <p>4.2 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2567 เวลา 13.45 น. ผู้บัญชาการเหตุการณ์ ได้ประกาศยุติการค้นหาร่าง ผู้สูญหายในพื้นที่</p> <p>การบรรเทาทุกข์</p> <p>1) ประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ 4/2567 เรื่อง เขตพื้นที่ ประสบ สาธารณภัย/เขตการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (กรณีอุทกภัยและดินโคลนถล่ม) ในพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2567</p> <p>2) จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว ณ วัดกิตติสังฆาราม (วัดกะตะ) หมู่ที่ 2 ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยมีประชาชน อพยพ เข้าศูนย์ฯ ทั้งสิ้น จำนวน 5 ครัวเรือน 25 คน</p> <p>3) เปิดโรงครัวพระราชทาน สำหรับปรุงอาหารเพื่อแจกจ่าย ให้กับประชาชน</p>

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
	<p>วันที่ 23 สิงหาคม 2567 เกิดฝนตกหนัก ในหลายพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต ทำให้เกิดอุทกภัยในพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต ราษฎรที่ได้รับผลกระทบรวม 1 อำเภอ (อำเภอเมืองภูเก็ต) รวม 3 ตำบล 9 หมู่บ้าน 260 ครัวเรือน จำนวน 817 คน สูญความเสียหาย ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - บ้านเรือนได้รับความเสียหายทั้งสิ้นจำนวน 15 หลัง - บ้านเรือนได้รับความเสียหายบางส่วนจำนวน 75 หลัง - สิ่งสาธารณประโยชน์ ถนนได้รับความเสียหายจำนวน 1 สาย (ถนนสายปากบางหน้าเทศบาล ต.กะรน) 	<p>อำเภอเมืองภูเก็ต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตำบลฉลอง - ตำบลราไวย์ - ตำบลกะรน 	<p>การให้ความช่วยเหลือเยียวยาเป็นด้านการดำรงชีพ ค่าวัสดุซ่อมแซมที่อยู่อาศัยประจำ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และค่าเครื่องนอน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 3,415,799 บาท (โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2566)</p>
	<p>วันที่ 16 - 20 กันยายน 2567 เกิดฝนตกหนักในหลายพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต ส่งผลให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมขัง น้ำรอการระบาย ราษฎรที่ได้รับผลกระทบ จำนวน 2 อำเภอ (อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง) รวม 4 ตำบล 24 หมู่บ้าน 585 ครัวเรือน ประ 1,755 คน</p> <p>สูญความเสียหาย ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งสาธารณประโยชน์ ถนนได้รับความเสียหาย จำนวน 1 สาย คือ ถนนทางหลวงชนบท 4024 (ถนนวิเศษ) ใกล้ซอยมิตรภาพ 	<p>อำเภอเมืองภูเก็ต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตำบลฉลอง - ตำบลราไวย์ - ตำบลกะรน <p>อำเภอถลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตำบลเชิงทะเล 	<p>การให้ความช่วยเหลือเยียวยาเป็นด้านการดำรงชีพ ค่าวัสดุซ่อมแซมที่อยู่อาศัยประจำ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และค่าเครื่องนอน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,064,380 บาท (โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2566)</p>

ปี	สถานการณ์	พื้นที่	การให้ความช่วยเหลือ
2568	วันที่ 15 - 16 เมษายน 2568 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ส่งผลให้มีน้ำท่วมขังบางแห่ง ในอำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้	อำเภอเมืองภูเก็ต - ชุมชนประชาอุดม เกาะสิเหร่ หมู่ที่ 1 ตำบลรัชฎา - หมู่บ้านเจ้าฟ้า หลังโตโยต้า หมู่ที่ 2 ตำบลวิชิต - ถนนเจ้าฟ้าตะวันออก ตำบลตลาดเหนือ - หน้าโรงเรียนดาวรุ่ง ตำบลตลาดเหนือ - ตลาดสี่มุมเมือง ตำบลวิชิต - ถนนศรีสุทัศน์ ซอย10 ตำบลตลาดใหญ่ - หน้าโรงพยาบาลตึก ตำบลวิชิต - ตลาดพอเพียง ตำบลกะรน - วงเวียนกะรน ตำบลกะรน - หน้าซูเปอร์ซีปกะรน ตำบลกะรน อำเภอถลาง - หน้าปั้มเซลล์เมืองใหม่ หมู่ที่ 1 ตำบลเทพกระษัตรี - ป่าสัก ซอย 1 ตำบลเชิงทะเล อำเภอกะทู้ - ถนนพระภูเก็ตแก้ว หมู่ที่ 2 ตำบลกะทู้ - ตลาดมาลิน ตำบลป่าตอง - วงเวียนไข่มุก ตำบลป่าตอง	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต อำเภอ องค์ กรปกครองส่วน ท้อง ถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำนัน และ ผู้ใหญ่บ้าน ดำเนินการเตรียมความพร้อมในพื้นที่เป้ าระวังสถานการณ์ น้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมขัง และดินโคลนถล่ม ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต อย่ างใกล้ชิด หากเกิดสถานการณ์ในพื้นที่ให้รายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ตทราบโดยทันทีเน้นย้ำให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ อำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน ท้องถิ่น ชุดลอกคูคลองและท่อระบายน้ำ ดูดเลน ทำความสะอาดร่องน้ำ สำหรับคูคลอง ลำราง แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้กำจัดวัชพืช ขยะ สิ่งกีดขวางทางน้ำ เพื่อให้สามารถรองรับน้ำฝนและน้ำจากการระบายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ที่มา : แผนเผชิญเหตุอุทกภัย วาตภัย และดินโคลนถล่มจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2568
 กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4 พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยในลักษณะต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

พื้นที่เสี่ยงภัย	บริเวณ	ตำบล/อำเภอ	วิเคราะห์สาเหตุ
1. พื้นที่น้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม	หมู่ที่ 3 บ้านโคกยาง, บ้านนาตาเด	ต.กมลา อ.กะทู้	- การบุกรุกที่ดิน ตัดไม้ ทำลายป่า
2. พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก	1.ซอยพะเนียง	ต.ตลาดใหญ่/ต.รัชฎา อ.เมือง	- สิ่งก่อสร้างขวางทาง ระบายน้ำ
	2.โค้งหมากปรก โค้งสวนมะพร้าว และควนห้าร้อย	ต.ไม้ขาว อ.กลาง	
	3.บริเวณหน้าปั้ม ซัสโก้ เมืองใหม่	ต.เทพกระษัตรี อ.กลาง	
	4.บริเวณหน้าโรงเรียน เมืองกลาง	ต.เทพกระษัตรี อ.กลาง	
	5.บริเวณหน้าร้าน ไทวัสดุ	ต.ศรีสุนทร อ.กลาง	
	6.บริเวณหน้าร้าน ซูเปอร์ซีป สาขาใหญ่	ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต	
	7.บริเวณหน้าโรงเรียน สิทธิสุนทรบำรุง (โรงเรียนบ้านป่าคลอก)	ต.ป่าคลอก อ.กลาง	
3. พื้นที่น้ำท่วม จากอิทธิพล น้ำทะเลหนุน	- สีแยกใส่น้ำเย็น-ถนน 200 ปี - โรงพยาบาลป่าตอง	ต.ป่าตอง อ.กะทู้	- ฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงไป - ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้น
4. 7 พื้นที่เสี่ยง เกิดเหตุซ้ำ	- บริเวณเขานาคเกิด - เชิงบ้านเขาหัวควน - บริเวณแหลมเขาขาด - 4 จุดที่เหล็กระเจาย อยู่ในพื้นที่ ต.กะรน ต.ป่าตอง และต.กมลา	- ต.กะรน อ.เมืองภูเก็ต - ต.กมลา อ.กะทู้ - ต.ป่าตอง อ.กะทู้	- การพัฒนาเมือง - การบุกรุกเขา ตัดไม้ ทำลายป่า

ที่มา : แผนเผชิญเหตุอุทกภัย วาตภัย และดินโคลนถล่มจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2568
กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต

4.2 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายฝั่งที่สำคัญของประเทศไทย กำลังเผชิญกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะในด้านอุณหภูมि ฝนตกหนักเฉียบพลัน และการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

จากข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาและหน่วยงานวิจัยในประเทศ พบว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อน (เดือนมีนาคม – พฤษภาคม) ที่อุณหภูมิเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 1.4 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในช่วงหลายสิบปีก่อน ซึ่งส่งผลให้ดัชนีความร้อน (Heat Index) สูงขึ้น และอาจกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุและผู้มีโรคประจำตัว นอกจากนี้ ยังพบการเปลี่ยนแปลงในลักษณะของฤดูกาล โดยฤดูฝนเริ่มเลื่อนช้าออกไปจากเดิมที่เริ่มในช่วงกลางเดือนเมษายน กลายเป็นปลายเดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนมิถุนายน ในขณะที่ฤดูแล้งมีระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น ความไม่แน่นอนของฤดูกาลเหล่านี้ส่งผลต่อการวางแผนด้านเกษตรกรรม พลังงาน และการจัดการทรัพยากรน้ำ

หนึ่งในปรากฏการณ์ที่แสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างชัดเจนคือ เหตุการณ์ฝนตกหนักต่อเนื่องเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2567 ซึ่งวัดปริมาณฝนได้สูงสุดถึง 333 มิลลิเมตรภายในระยะเวลาเพียง 6 ชั่วโมง เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันและดินโคลนถล่มในหลายพื้นที่ของจังหวัด ถือเป็นเหตุการณ์ที่มีความรุนแรงที่สุดในรอบกว่า 1,000 ปี และสร้างความเสียหายทั้งในเขตเมืองและชุมชนชายฝั่งอย่างรุนแรง นอกจากนี้ ชายฝั่งทะเลของจังหวัดภูเก็ตยังเผชิญกับคลื่นพายุซัดฝั่ง (storm surge) มากขึ้นในช่วงฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในเขตตำบลป่าตอง ตำบลกะรน และตำบลราไวย์ ส่งผลให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งการพังทลายของแนวปะการัง และการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศทางทะเล

รายงานจากคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (IPCC) และข้อมูลจากแบบจำลองภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาไทย ระบุว่าจังหวัดภูเก็ตจะเผชิญกับความถี่ของเหตุการณ์ฝนตกหนักเฉียบพลันที่เพิ่มขึ้นในอนาคต แม้ว่าปริมาณฝนรวมต่อปีอาจมีแนวโน้มลดลง ความเสี่ยงจาก "ฝนกระชาก" (flash rainfall) จะสูงขึ้น ซึ่งหมายถึงฝนที่ตกหนักมากในช่วงเวลาสั้น ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่าไหลหลาก ขณะเดียวกันระดับน้ำทะเลบริเวณชายฝั่งอันดามัน รวมถึงจังหวัดภูเก็ต มีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 3 – 5 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยโลก หากแนวโน้มนี้ดำเนินต่อไปโดยไม่มีการปรับตัวใด ๆ คาดว่าระดับน้ำทะเลอาจเพิ่มสูงถึง 1 เมตรในช่วงปลายศตวรรษนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเขตชายฝั่งระดับต่ำ ชุมชนประมงพื้นบ้าน และโครงสร้างพื้นฐานบริเวณชายฝั่ง

ในส่วนของพายุหมุนเขตร้อน แม้จำนวนพายุโดยรวมที่เกิดขึ้นในภูมิภาคอาจไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่พายุที่มีความรุนแรงระดับ 3 ขึ้นไป (เช่น ไต้ฝุ่น) มีแนวโน้มที่จะเกิดบ่อยขึ้นและทวีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงเวลาสั้น ๆ หรือเกิด “การเร่งกำลังอย่างรวดเร็ว” (Rapid Intensification) ซึ่งจะเพิ่มความเสี่ยงต่อชุมชนที่ยังไม่มีการเตรียมพร้อมรับมือ

5. ผลกระทบจากภัยธรรมชาติต่อกลุ่มเปราะบาง

ภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วมฉับพลัน ดินถล่ม พายุหมุน หรือคลื่นพายุซัดฝั่ง ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป แต่กลุ่มเปราะบางบางกลุ่มจะได้รับผลกระทบในระดับที่รุนแรงกว่า ทั้งในแง่ความปลอดภัย ชีวิต สุขภาพ และโอกาสในการฟื้นตัวหลังเหตุการณ์ โดยจังหวัดภูเก็ตได้กำหนดกลุ่มเป้าหมาย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ เด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ และคนยากไร้

5.1 เด็ก

เด็กเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางสูง เนื่องจากร่างกายยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ ระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอกว่าผู้ใหญ่ และยังไม่มีความสามารถในการตัดสินใจหรือดูแลตนเองในภาวะวิกฤต ซึ่งส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

- ด้านร่างกาย เด็กมีความเสี่ยงสูงต่อโรคติดต่อ เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ ท้องร่วง หรือผิวหนังอักเสบที่เกิดจากน้ำเสียหลังน้ำท่วม
- ด้านจิตใจ ภัยพิบัติอาจทำให้เด็กเกิดภาวะเครียด วิตกกังวล หรือแม้แต่ PTSD หากต้องพลัดพรากจากครอบครัวหรือเผชิญเหตุการณ์รุนแรง
- ด้านการศึกษา โรงเรียนอาจถูกปิดชั่วคราว ขาดอุปกรณ์การเรียน หรือครอบครัวไม่มีทรัพยากรในการสนับสนุนการเรียนทางไกล

5.2 คนพิการ

คนพิการมักมีข้อจำกัดด้านการเคลื่อนไหว การมองเห็น การได้ยิน หรือการสื่อสาร ทำให้เผชิญอุปสรรคมากกว่าผู้อื่นในสถานการณ์ฉุกเฉิน ดังนี้

- การอพยพยากลำบาก คนพิการทางร่างกายไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้รวดเร็วหรือช่วยเหลือตนเองได้เมื่อต้องหลบหนีภัย และอาจเข้าไม่ถึงการรักษาทางการแพทย์
- ขาดช่องทางเข้าถึงข้อมูลเตือนภัย คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อสารอาจไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารในรูปแบบที่เหมาะสม และอาจเสี่ยงต่อการถูกทอดทิ้ง
- การขาดโครงสร้างรองรับเฉพาะกลุ่ม ที่พิทักษ์ชั่วคราวหรือระบบช่วยเหลือหลังภัยพิบัติที่ไม่ออกแบบให้รองรับความต้องการของคนพิการ เช่น ทางลาดหรือห้องน้ำที่เหมาะสม

5.3 ผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่มักมีโรคประจำตัว เคลื่อนไหวช้าลง และพึ่งพาคนอื่นในการดูแล การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อพวกเขาในหลายด้าน ดังนี้

- ภาวะโลกร้อน ผู้สูงอายุไวต่อคลื่นความร้อนมากกว่ากลุ่มอื่น เสี่ยงต่อภาวะฮีทสโตรกหรือหัวใจวาย
- การขาดโภชนาการและการดูแลสุขภาพ ในช่วงหลังภัยพิบัติ อาจเข้าถึงอาหาร ยา หรือบริการสาธารณสุขได้น้อยลง ทำให้โรคประจำตัวกำเริบ
- เกิดผลกระทบด้านจิตใจ ความวิตกกังวลและความเหงาอาจเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหากครอบครัวแยกย้ายหรือไม่มีคนดูแล
- เมื่อเกิดเหตุจำเป็นต้องอพยพ ผู้สูงอายุบางรายอาจไม่ยอมออกจากบ้านเนื่องจากมีภาวะติดบ้าน รู้สึกหวงทรัพย์สิน หรือกังวลเรื่องเครือญาติ ทำให้การอพยพเป็นไปด้วยความยากลำบากและล่าช้า

5.4 คนยากไร้

กลุ่มคนยากไร้มักมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง รายได้น้อย ไม่มีเงินสำรอง และไม่มีประกันภัยหรือทรัพย์สินสะสม ทำให้ขาด “ทุน” ในการรับมือและฟื้นตัวจากภัยพิบัติ โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยในพื้นที่เสี่ยงสูง เช่น ชุมชนแออัดริมคลอง ที่ลุ่มน้ำ หรือพื้นที่ชายฝั่งที่ขาดระบบป้องกันภัย

- การขาดช่องทางฟื้นฟู หลังเกิดภัยพิบัติ กลุ่มนี้มักขาดทุนทรัพย์ในการซ่อมแซมหรือฟื้นฟูบ้านเรือน และอาจต้องหยุดงาน ทำให้สูญเสียรายได้ทันที

- การเข้าถึงความช่วยเหลือ การลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิช่วยเหลือภาครัฐหรือองค์กรต่างๆ อาจมีอุปสรรคทางเอกสาร ความรู้ หรือเครือข่าย

- ส่งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้ของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับ ความเสียหายจากพืชผลทางการเกษตร ผัก ผลไม้ และสัตว์เลี้ยง ส่งผลให้เกิดความไม่มั่นคงในด้านเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ของครัวเรือนในระยะยาว

- ส่งผลให้ประชาชนบางส่วนกลายเป็นผู้เร่ร่อนไร้ที่อยู่อาศัย เนื่องจากบ้านเรือนได้รับความเสียหายหรือพังทลายจนไม่สามารถอยู่อาศัยได้อย่างปลอดภัย

6. กลุ่มเปราะบางตามบริบทพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

6.1 ข้อมูลกลุ่มเปราะบางจังหวัดภูเก็ต

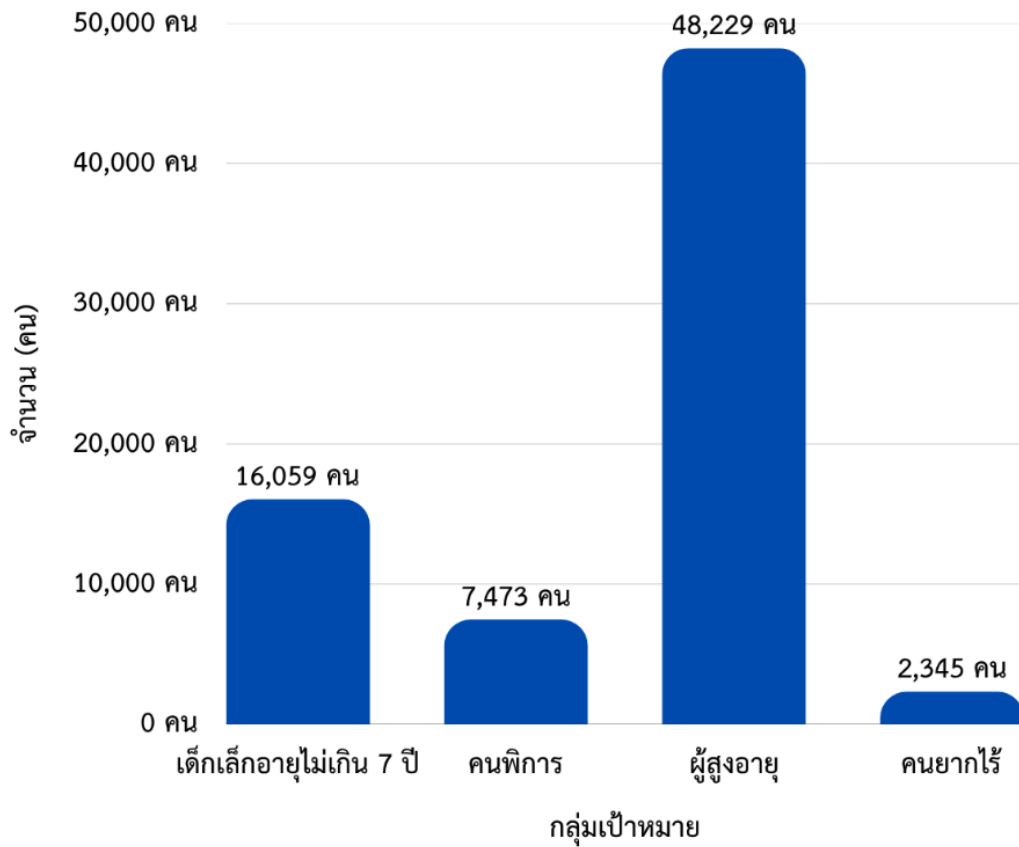
นิยามกลุ่มเปราะบาง

กลุ่มเปราะบางตามแผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติฉบับนี้ หมายถึงกลุ่มประชากรที่อยู่ในสภาวะอ่อนแอ หรือ อ่อนด้อย ไม่มีกำลังและความสามารถมากพอที่จะรับมือกับปัญหาที่เข้ามากระทบ รวมทั้ง ไม่สามารถคาดการณ์หรือวางแผนล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น มีสภาวะที่ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้ อยู่ในสภาวะพึ่งพิง ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ และเมื่อได้รับผลกระทบจากปัญหาจนอยู่ในสภาวะที่เสียหลักล้มหรือ "บอบช้ำ" แล้วจะไม่สามารถ "ลุกขึ้น" และกลับคืนสู่สภาวะที่เป็นปกติได้ รวมทั้ง ไม่สามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ได้เมื่อเกิดเหตุในอนาคตประกอบด้วย

- 1) เด็กเล็กอายุไม่เกิน 7 ปี
- 2) คนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ (ทุกช่วงวัย)
- 3) ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
- 4) คนยากไร้ หมายถึง ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 100,000 บาทต่อปี และอยู่ในวัยแรงงานที่มีอายุระหว่าง 18 - 59 ปี จากฐานข้อมูลระบบสมุดพกครอบครัวอิเล็กทรอนิกส์ (MSO - Logbook) เท่านั้น เช่น แม่เลี้ยงเดี่ยว คนไร้ที่พึ่ง (ทั้งนี้ ไม่นับซ้ำกับข้อ 1-3)

จากนิยามกลุ่มเปราะบางตามแผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2568 พบว่า มีประชากรกลุ่มเปราะบางในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสิ้น 74,106 คน ประกอบด้วย 1) เด็กเล็กอายุไม่เกิน 7 ปี จำนวน 16,059 คน 2) คนพิการ จำนวน 7,473 คน 3) ผู้สูงอายุ จำนวน 48,229 คน และ 4) คนยากไร้ จำนวน 2,345 คน รายละเอียดตามแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 จำนวนประชากรกลุ่มเปราะบางจังหวัดภูเก็ต

แหล่งที่มา

- ข้อมูลกลุ่มเปราะบางกระทรวง พม.

(ระบบสมุดปกครอบครัวยุติธรรมอิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลกลุ่มเปราะบางได้รับสวัสดิการจากทุกกรม สังกัด พม.

เช่น ทะเบียนคนพิการ / โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

- ข้อมูลผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ (สส.)

ตารางที่ 5 ข้อมูลกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ที่น้ำท่วมซ้ำแยะระดับตำบล (รอบ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2563-2567)
ข้อมูล ณ วันที่ 29 พค.68

ที่	อำเภอ	ตำบล	เด็ก (อายุ 0-7 ปี)	ผู้สูงอายุ	คนพิการ	คนยากไร้
1	เมือง	ตลาดใหญ่	848	48	454	106
		ตลาดเหนือ	251	6	188	27
		เกาะแก้ว	879	1,757	308	59
		รัชฎา	2,137	5,540	1,053	275
		วิจิต	1,992	7,222	947	140
		ฉลอง	912	3,087	479	166
		ราไวย์	882	2,061	365	94
		กะรน	112	955	112	32
2	กะทู้	กะทู้	1,241	63	452	82
		ป่าตอง	790	41	269	26
		กมลา	345	873	131	26
3	กลาง	เทพกระษัตรี	1,242	3,267	491	270
		ศรีสุนทร	1,367	3,247	471	429
		เชิงทะเล	872	2,260	352	204
		ป่าคลอก	965	2,012	318	152
		ไม้ขาว	801	1,825	315	230
		สาคร	302	822	143	15
รวม			15,938	35,086	6,848	2,333

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ส่วนที่ 3

1. การเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ

- จัดเตรียมสิ่งของที่จำเป็นไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น เครื่องอุปโภคบริโภค อาหารแห้ง น้ำดื่ม ยารักษาโรค ไฟฉาย เป็นต้น

- เรียนรู้หลักปฏิบัติในการรับมือภัยพิบัติ โดยศึกษาลักษณะข้อควรปฏิบัติ ข้อควรหลีกเลี่ยงของภัยพิบัติ แต่ละประเภทวิธีป้องกัน แก้ไข การปฏิบัติตนเมื่อเกิดภัยพิบัติ การช่วยเหลือและการปฐมพยาบาลในเบื้องต้น วิธีใช้งานอุปกรณ์ดับเพลิง การเปิด - ปิดระบบไฟฟ้า ประปา และอุปกรณ์ถึงก๊าซ

- จัดหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานสำคัญ โดยเฉพาะหน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถานีตำรวจ สถานีดับเพลิง โรงพยาบาลสำหรับติดต่อแจ้งเหตุและประสานขอความช่วยเหลือหมั่นติดตามข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันภัยทั้งสภาพอากาศ ปริมาณน้ำฝน สถานการณ์น้ำ ระดับการขึ้น - ลงของน้ำในแม่น้ำ ระดับน้ำทะเลหนุน จะได้สามารถคาดการณ์แนวโน้มสถานการณ์ภัยและเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติได้ทันที่

- ตรวจสอบบ้านเรือนให้อยู่ในสภาพปลอดภัยมีโครงสร้างมั่นคงแข็งแรง ไม่ต่อเติมอาคารจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบ ไม่กีดขวางทางเดินไม่จัดเก็บสิ่งของในบริเวณที่เสี่ยงต่อการล้มทับหรือตกลง ตัดแต่งกิ่งไม้และโคนต้นไม้ที่เสี่ยงต่อการล้มทับ รวมถึงติดตั้งถังดับเพลิงเคมีไว้ในจุดที่หยิบใช้งานสะดวกและชักซ้อมการดับเพลิง

- วางแผนเส้นทางอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย โดยเรียนรู้ จุดจำเส้นทางหนีภัย จุดนัดพบที่ปลอดภัย ไว้หลายแห่งในทุกทิศทาง ทั้งระยะใกล้และระยะไกล รวมถึงวางแผนการอพยพหนีภัยกรณีอาศัยอยู่ในชุมชนเสี่ยงภัยควรเข้าร่วมการฝึกซ้อมอพยพหนีภัยอยู่เสมอ เมื่อเกิดภัยพิบัติจะได้ปฏิบัติตนอย่างปลอดภัย

1.1 การปฏิบัติตนขณะเกิดภัย

ติดตามข้อมูลสถานการณ์ภัย ติดตามพยากรณ์อากาศเพื่อประเมินสถานการณ์ภัยและตัดสินใจ แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องพร้อมปฏิบัติตามประกาศเตือนภัย และคำแนะนำของทางราชการอย่างเคร่งครัด กรณีสถานการณ์รุนแรงและมีประกาศเตือนภัยให้อพยพ ควรรีบออกจากพื้นที่ไปตามเส้นทางที่ปลอดภัยในทันที โดยให้ความช่วยเหลือเด็ก คนชรา และคนพิการ

การเรียนรู้สัญญาณความผิดปกติทางธรรมชาติก่อนเกิดภัยพิบัติ ทำให้สามารถเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติได้ทันที่และปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยเมื่อเกิดสถานการณ์ภัย

➔ อุทกภัย เกิดฝนตกหนักและระดับน้ำเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง

➔ ดินถล่ม น้ำเป็นสีขุ่นข้นและเปลี่ยนเป็นสีเดียวกับสีดินภูเขา

➔ สึนามิ น้ำทะเลลดระดับลงอย่างรวดเร็วหลังเกิดแผ่นดินไหวขนาดรุนแรงได้มหาสมุทร

➔ พายุฤดูร้อน อากาศร้อนอบอ้าวและเมฆก่อตัวอย่างรวดเร็ว

ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยควรจดชื่อ-นามสกุล หมายเลขโทรศัพท์สมาชิกในครอบครัว สำหรับใช้ติดต่อในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน หากมีเด็กเล็กหรือผู้สูงอายุให้เขียนชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ของผู้ดูแล ญาติ และสมาชิกในครอบครัวไว้ในกระเป๋าเสื้อ เพื่อใช้ติดต่อกรณีได้รับบาดเจ็บพลัดหลงขณะอพยพ หรืออาศัยในศูนย์พักพิงชั่วคราว

1.2 การเตรียมรับมือจากภัยน้ำท่วม

ชุมชนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมทั้งที่ลาดเชิงเขา ที่ลุ่มริมแม่น้ำ และทางน้ำไหลผ่านมีความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมฉับพลัน และน้ำป่าไหลหลาก ข้อเสนอแนะวิธีเตรียมรับมือ และการหนีภัยน้ำท่วมอย่างปลอดภัย ดังนี้

ก่อนเกิดอุทกภัย : หมั่นติดตามพยากรณ์อากาศและประกาศแจ้งเตือนภัย ปฏิบัติตามคำเตือนอย่างเคร่งครัด จัดเตรียมน้ำดื่ม ยารักษาโรค ไฟฉาย เทียนไข อาหารแห้ง และของใช้อื่นที่จำเป็นไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ปรับสภาพแวดล้อมรอบบ้านให้พร้อมรับมือกับน้ำท่วม บ้านที่อยู่ริมน้ำให้นำกระสอบทรายมาจัดวางเป็นแนวคันกันน้ำ ส่วนบ้านที่อยู่ในเขตชุมชนที่มักเกิดน้ำท่วมขังให้ทำความสะอาดท่อระบายน้ำมิให้มีเศษขยะกีดขวางทางไหลของน้ำ

ขณะเกิดอุทกภัย : กรณีน้ำท่วมไม่รุนแรง ให้ขนย้ายสิ่งของขึ้นที่สูง พร้อมตัดกระแสไฟฟ้าภายในบ้านและย้ายปลั๊กไฟ ให้พ้นจากระดับน้ำท่วมถึง กรณีน้ำท่วมรุนแรงจนต้องอพยพ ตั้งสติอย่าตื่นตระหนกให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการ โดยหนีไปตามเส้นทางที่ปลอดภัยพ้นจากแนวทางไหลของน้ำ หลีกเลี่ยงการเดินข้ามลำน้ำที่มีระดับน้ำสูงเหนือเข่าและบริเวณที่กระแสน้ำไหลเชี่ยวกราก เพราะอาจถูกน้ำพัดหรือได้รับอันตรายจากท่อนไม้หรือก้อนหินที่ลอยมาตามน้ำ ห้ามขับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ผ่านบริเวณที่มีน้ำท่วมสูง เพราะความแรงของกระแสน้ำอาจพัดรถจมน้ำได้

สิ่งสำคัญ คือ ต้องดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการอย่างใกล้ชิดเพราะเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้ปลอดภัยได้ หากพลัดตกน้ำจะมีโอกาสจมน้ำเสียชีวิตสูงกว่ากลุ่มอื่นแม้จะว่ายน้ำเป็นก็ควรสวมเสื้อชูชีพ หรือใช้อุปกรณ์ที่สามารถพยุงตัวได้ขณะเดินลุยน้ำที่ท่วมสูงหรือพายเรือ เพราะกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวกราก อาจทำให้ร่างกายไม่สามารถต้านแรงน้ำส่งผลให้จมน้ำเสียชีวิตได้

1.3 การเตรียมรับมือจากภัยดินถล่ม

สาเหตุของดินถล่ม มีปัจจัยสำคัญมาจากภาวะฝนตกหนักอย่างต่อเนื่องบนที่ลาดเชิงเขา ประกอบกับไม่มีรากไม้ยึดเกาะหน้าดิน ทำให้ดินภูเขาซึ่งชุ่มน้ำอยู่แล้ว ไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้จนพังถล่มและเลื่อนไหลลงมาจากที่ลาดชัน เสี่ยงต่อดินถล่ม คือ บริเวณที่ลาดเชิงเขาใกล้ลำห้วย มีร่องรอยดินไหล ดินเลื่อน และรอยแยกบนภูเขาเคยมีร่องรอยการเกิดดินถล่ม ลำห้วยมีกองหิน เนินทรายปนโคลน และต้นไม้ หรือก้อนหินขนาดเล็กใหญ่ปนกันตลอดท้องน้ำ

สิ่งบอกเหตุก่อนเกิดดินถล่ม จะมีฝนตกหนักอย่างต่อเนื่องนานกว่า 6 ชั่วโมง (มากกว่า 100 มิลลิเมตรต่อวัน) ระดับน้ำในลำห้วยเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีสีขุ่นขึ้นหรือสีเดียวกับสีดินภูเขา มีเสียงดังผิดปกติมาจากภูเขาหรือลำห้วย สัตว์ป่าแตกตื่น มีต้นไม้ขนาดเล็กไหลมาพร้อมกับน้ำ ทั้งนี้ ควรมีการเตรียมพร้อมก่อนเกิดดินถล่ม โดยชุมชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยควรจัดเวรยามเฝ้าระวัง ติดตามพยากรณ์อากาศ ประกาศแจ้งเตือนภัย สังเกตความผิดปกติของธรรมชาติที่เป็นสัญญาณเตือนก่อนเกิดดินถล่ม โดยเฉพาะในช่วงกลางคืนซึ่งมักเกิดน้ำหลากและดินถล่ม การหนีภัยดินถล่ม อย่างมั่วแต่ทวงทรัพย์สิน ให้หนีไปตามเส้นทางที่พ้นจากแนวการไหลของดินถล่ม โดยขึ้นที่สูงหรือสถานที่ปลอดภัย หลีกเลี่ยงการใช้เส้นทางที่เป็นแนวการไหลของดินหรือมีกระแสน้ำไหลเชี่ยวกราก หากจำเป็นต้องใช้เส้นทางดังกล่าวให้ใช้เชือกผูกลำตัวแล้วยึดติดไว้กับต้นไม้หรือสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงแข็งแรง เพื่อป้องกันกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวกรากพัดจมน้ำ ที่สำคัญห้ามว่ายน้ำหนีโดยเด็ดขาด เพราะอาจกระแทกกับซากต้นไม้หรือหินที่ไหลมาตามน้ำหลังเกิดดินถล่มห้ามเข้าไปใกล้บริเวณที่เกิดดินถล่มหรือบ้านเรือนที่ได้รับความเสียหาย เพื่อป้องกันอันตรายจากการพังทลายซ้ำ

1.4 การเตรียมรับมือจากวาตภัย

พายุลมแรง เป็นภัยที่มักเกิดในช่วงฤดูร้อนที่สภาพอากาศแปรปรวนในช่วงก่อนเกิดพายุฤดูร้อน รวมถึงช่วงฤดูฝน โดยเฉพาะบริเวณที่ตั้งอยู่ในแนวที่พายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนตัวผ่านจะมีพายุลมแรงก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินได้ เพื่อลดความสูญเสีย โดยมีวิธีเตรียมพร้อมรับมือและการปฏิบัติตนกรณีเกิดพายุลมแรง ดังนี้

ก่อนเกิดภัย ตรวจสอบสภาพบ้านเรือน โดยเพิ่มที่ค้ำยันประตู หน้าต่าง หลังคาบ้านให้อยู่ในสภาพแข็งแรง จัดเก็บสิ่งของที่สามารถปลิวลมได้ในที่มีติดขัด ตัดแต่งกิ่งไม้และโคนต้นไม้บริเวณรอบบ้านที่ไม่อาจหักโค่นทิ้ง หากพบเห็นป้ายโฆษณาอยู่ในสภาพไม่ปลอดภัย ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไข ส่วนเกษตรกรให้จัดทำที่ค้ำยันหรือสิ่งปกคลุมผลผลิตทางการเกษตร เพื่อป้องกันแรงลมพัดพืชผลทางการเกษตรเสียหาย

ขณะเกิดภัย หลบในอาคารที่มั่นคงแข็งแรงปิดประตูหน้าต่างให้สนิท เพื่อป้องกันสิ่งของปลิวเข้ามากระแทกหรือแรงลมหอบพัดบ้านเรือนได้รับความเสียหาย อยู่ให้ห่างจากสิ่งปลูกสร้างที่ไม่มั่นคงแข็งแรง ไม่หลบพายุใต้ต้นไม้ ป้ายโฆษณา ใกล้แนวเสาไฟฟ้า เพราะเสี่ยงต่อการถูกล้มทับ

หลังเกิดภัย หากมีต้นไม้หักโค่น เสาไฟฟ้าล้ม สายไฟขาด ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาจัดการแก้ไขและซ่อมแซมโดยด่วน รีบช่วยเหลือและนำผู้บาดเจ็บส่งสถานพยาบาลที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

1.5 การเตรียมรับมือจากภัยสึนามิ

"สึนามิ" เกิดจากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกใต้ทะเลอย่างฉับพลัน หรือภายหลังเกิดแผ่นดินไหวมากกว่า 8 ริคเตอร์ใต้มหาสมุทร ที่มีศูนย์กลางในระดับตื้น ทำให้เกิดการกระแทกกระทือนอย่างรุนแรงจนน้ำปริมาณมากในทะเลเกิดการเคลื่อนตัว มักเกิดตามขอบแผ่นเปลือกโลกที่มีการมุดตัวของแผ่นพื้นมหาสมุทรใต้แผ่นพื้นทวีป มีลักษณะคล้ายกับคลื่นทั่วไป แต่เคลื่อนตัวด้วยความเร็ว 500 - 800 กม/ชม. โดยผู้ที่อยู่กลางทะเลไม่สามารถรับรู้ได้ เพราะคลื่นมีความสูงต่ำกว่า 1 เมตร แต่เมื่อคลื่นเดินทางถึงชายฝั่งทะเล จะก่อตัวเป็นกำแพงสูงและดึงน้ำจากทะเลถาโถมเข้าสู่ชายฝั่งด้วยความเร็วสูง จึงสามารถกวาดทุกอย่างบนชายฝั่งลงสู่ท้องทะเลได้ในพริบตา โดยมีวิธีปฏิบัติตนอย่างถูกต้องและปลอดภัยจากสึนามิ ดังนี้

1. กรณีบริเวณชายฝั่งทะเล หากมีประกาศแจ้งเตือนหรือรับรู้ถึงการเกิดแผ่นดินไหวและสังเกตเห็นน้ำทะเลลดระดับลงอย่างรวดเร็ว ให้รีบหนีขึ้นที่สูง (สูงกว่าระดับน้ำทะเลมากกว่า 15 เมตร) หรือเข้าไปอยู่ในอาคารสูงที่มั่นคงแข็งแรง โดยอยู่ให้ห่างจากชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำหรือลำน้ำที่ติดกับทะเลมากที่สุด เพราะสึนามิอาจซัดเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว ทำให้เกิดอันตรายได้

2. กรณีได้รับคำเตือนภัยสึนามิ ให้รีบหนีออกจากพื้นที่ริมชายฝั่งทะเล ไปตามเส้นทางที่ปลอดภัย และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

3. กรณีอยู่ในเรือ ให้รีบนำเรือออกไปกลางทะเล บริเวณน้ำลึกนอกชายฝั่ง เพราะคลื่นที่อยู่ห่างชายฝั่งมีขนาดเล็ก พร้อมติดตามรับฟังสถานการณ์เป็นระยะ รวมถึงแจ้งจุดที่เรือลอย จะได้สามารถขอความช่วยเหลือได้หากเกิดเหตุฉุกเฉิน ก่อนกลับเข้าฝั่งให้แจ้งเจ้าหน้าที่ชายฝั่งทราบล่วงหน้า

4. หลังเกิดสึนามิ ให้รอลงอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัยสักระยะและอยู่ให้ห่างจากชายฝั่งทะเล ห้ามลงไปบริเวณชายหาดในทันทีเพราะสึนามิประกอบด้วยคลื่นหลายระลอกและสามารถซัดเข้าสู่ชายฝั่งได้ตลอดเวลา ให้รอจนมีประกาศยกเลิกการแจ้งเตือนภัยหรือยุติสถานการณ์

2. การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยชั่วคราวในสถานการณ์ที่เกิดสาธารณภัยขึ้น ซึ่งรัฐต้องมีการเตรียมแผนรับมือต่อการอพยพในภาวะฉุกเฉิน โดยกำหนดอาคารที่จะใช้เป็นศูนย์พักพิงชั่วคราวไว้ และการบริหารจัดการในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพราะจะมีผลโดยตรงต่อการดำรงชีวิตและศักดิ์ศรีกับผู้ประสบภัยที่เข้าพักพิง ทั้งนี้ การเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วยอย่างน้อย ดังนี้

2.1 จัดหาสถานที่ตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แต่ละระดับต้องดำเนินการคัดเลือกสถานที่ตั้งจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ กลุ่มเปราะบาง โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดซ้ำ มีการคมนาคมที่สะดวก มีความพร้อมของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า รวมทั้งต้องกำหนดนโยบายในการเปิดและปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ชัดเจน

2.2 กำหนดให้มีปัจจัยความจำเป็นขั้นต่ำของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสมตามมาตรฐาน

2.3 จัดการภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว ให้กำหนดผู้รับผิดชอบภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว ตามโครงสร้างแผนการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ได้แก่ ผู้จัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน หรือผู้อำนวยการโรงเรียน (กรณีโรงเรียนเป็นศูนย์ฯ) ทั้งนี้ ศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจมีโครงสร้างภายในแบ่งเป็นฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายอำนวยการตามความเหมาะสม

2.4 ให้มีการบริหารจัดการข้อมูลผู้อพยพ เก็บบันทึกข้อมูลที่จำเป็น ประกอบด้วย ข้อมูลประชากร ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลด้านธุรการ โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

ตารางที่ 6 แสดงหน่วยงานปฏิบัติการร่วมประจำศูนย์พักพิงผู้อพยพชั่วคราวจังหวัดภูเก็ต

ส่วนต่าง ๆ	หน่วยงานปฏิบัติการ	ผู้รับผิดชอบ
1. ด้านประสานผู้ประสบภัย	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต - ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต
2. ด้านแพทย์ฉุกเฉิน	- องค์กรบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต - มูลนิธิกุศลธรรม มูลนิธิร่วมใจกู้ภัย และหน่วยงานกุ๊ซิกู้ภัยที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
3. ด้านบรรเทาทุกข์	- สำนักงานจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต	เหล่ากาชาดจังหวัดภูเก็ต

ส่วนต่าง ๆ	หน่วยงานปฏิบัติการ	ผู้รับผิดชอบ
4. ด้านอำนวยการและสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต - ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต - อำเภอที่เกี่ยวข้อง/นายอำเภอทุกอำเภอ 	สำนักงานจังหวัดภูเก็ต
5. ด้านประกอบเลี้ยง	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต - เหล่ากาชาดจังหวัดภูเก็ต 	วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
6. ด้านสงเคราะห์อาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต - เหล่ากาชาดจังหวัดภูเก็ต 	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต
7. ด้านรักษาพยาบาล สุขอนามัย และสันตนาการ	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต - องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
8. ด้านพัสดุ ครุภัณฑ์ และสถานที่	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดภูเก็ต - ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต - สำนักงานจังหวัดภูเก็ต <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
9. ด้านความปลอดภัยและขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> - ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต - ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธร ทุกสถานี - ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงทุกอำเภอ - สำนักงานขนส่งจังหวัดภูเก็ต - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 18 ภูเก็ต - ประธานคณะกรรมการประสานงานศูนย์อพพร.จังหวัดภูเก็ต <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2564 – 2570

3. การดำเนินงานช่วยเหลือผู้ประสบภัย (พม.)

3.1 ระวังป้องกันและเตรียมความพร้อม (ก่อนเกิดภัย) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับประชาชนในพื้นที่

1) ส่งเสริมองค์กรเครือข่าย เช่น อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ผู้บริหารผู้สูงอายุ ผู้ช่วยคนพิการ (PA : Personal Assistant) สภาคีร์และเยาวชน ให้มีความรู้เกี่ยวกับสาธารณภัยในด้านต่างๆ รวมทั้งวิธีการป้องกันภัย ซึ่งอาสาสมัครเหล่านี้เป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังและแจ้งเหตุดำเนินการร่วมกับอาสาสมัครองค์กรอื่น ๆ

2) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น รู้จักการแจ้งเหตุและทราบบริการของหน่วยงานต่าง ๆ

3) จัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ คนยากไร้ เพื่อเตรียมการให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบภัย

3.2 ระบุบรรเทาทุกข์ (ขณะเกิดภัย)

1) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต ติดตามสถานการณ์ภัยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานข้อมูลพื้นที่ที่ประสบภัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด เป็นต้น

2) สำรวจ รวบรวม ประสานข้อมูลและรายงานผลเกี่ยวกับการประสบภัยให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทราบเป็นรายวัน ว่าเหตุการณ์จะเข้าสู่ภาวะปกติ โดยใช้ฐานข้อมูลกลุ่มเปราะบางจาก สมุดปกครอบครัวยุติธรรม (MSO-LOGBOOK)

3) บูรณาการให้ความช่วยเหลือร่วมกับจังหวัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการให้ความช่วยเหลือตามบทบาทภารกิจ เพื่อบรรเทาทุกข์เฉพาะหน้าให้ทันกับความต้องการของผู้ประสบภัย รวมทั้งจัดทีมร่วมในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตลอดจนเป็นศูนย์รับบริจาคแก่ผู้ประสบภัยที่ประสบภัย หรือสิ่งของ เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

4) ใช้กลไก "ศูนย์ช่วยเหลือสังคม" (สายด่วน 1300) เป็นศูนย์รับแจ้งเหตุ แจ้งความต้องการประสานการช่วยเหลือไปยังหน่วยงาน/ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทางโทรศัพท์สายด่วน 1300 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีเจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุโดยตรง

5) จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว พม. 3 แห่ง ได้แก่ 1.บ้านมิตรไมตรีภูเก็ต ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ซึ่งสามารถรองรับผู้ประสบภัยได้ จำนวน 30 - 40 คน กรณีแม่และเด็กสามารถเข้ารับบริการคุ้มครองที่ 2. บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดภูเก็ต จำนวน 20 คน และ 3. ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุภูเก็ต จำนวน 60 คน สามารถรองรับผู้ประสบภัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 110 - 120 คน

3.3 ระบุฟื้นฟูและพัฒนาผู้ประสบภัย เป็นการช่วยเหลือหลังภัยสงบแล้ว

1) จัดทีมนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่เยี่ยมบ้านให้คำปรึกษา แนะนำ บำบัดฟื้นฟูจิตใจ ผ่อนคลายความวิตกกังวล หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือ ฟื้นฟูและพัฒนา ให้ผู้ประสบภัยได้รับการดูแลจนเข้าสู่ภาวะปกติ

2) การช่วยเหลือสงเคราะห์ เพื่อคลี่คลายและบรรเทาปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ

3) ให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2556 ซึ่งกระทรวงฯ มีอำนาจในการอนุมัติเงินอุดหนุนราชการได้ในวงเงิน 10,000,000 บาท ดังนี้

3.1 ช่วยเหลือเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อบรรเทาภาวะวิกฤตเฉพาะหน้าแก่นักเรียน นักศึกษา ที่บิดา มารดา หรือผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือผู้มีรายได้หลักเลี้ยงดูครอบครัวเสียชีวิตจากภัยพิบัติ คนละ 500 บาท

3.2 จัดโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพพระยะสั้นเฉพาะพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติ แก่ผู้ประสบภัยเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงดูครอบครัวในภาวะวิกฤต โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่าที่จ่ายจริง ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การฝึกอาชีพเท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน 2,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายตอบแทนวิทยากร วันละไม่เกิน 500 บาท ไม่เกิน 10 วัน
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปฏิบัติการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริง ภายในวงเงิน ไม่เกิน 10,000 บาท

- ค่าอุปกรณ์ในการลงทุนประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมเท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 4,000 บาท

4) การช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน เป็นเงินสงเคราะห์หรือสิ่งของ ตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและไร้ที่พึ่ง พ.ศ.2552

5) การซ่อมแซมและปรับสภาพที่อยู่อาศัย ภายใต้โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัย และการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่คนพิการ

6) การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีต่างๆ จากมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

4. กลไก CSR (Corporate Social Responsibility) ในการบริหารจัดการภัยพิบัติ

โดยการบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่าย CSR Phuket Center หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ โดยร่วมขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการ 3 ระยะ ดังนี้

4.1 ระยะก่อนเกิดภัย (Prevention & Preparedness) การป้องกันและลดผลกระทบ มีแนวทาง ดังนี้

1. สร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ด้านสิ่งแวดล้อมตั้งแต่กระบวนการต้นทางการจัดการขยะในครัวเรือนและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และการรณรงค์สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน รวมถึงการรณรงค์ให้ภาคธุรกิจดำเนินธุรกิจที่คำนึงต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและเป็นการป้องกันปัญหาตั้งแต่ต้นทาง

2. จัดกิจกรรมเพื่อช่วยลดปัญหาการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ CO₂E / ก๊าซเรือนกระจกซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ได้แก่

1) โครงการรักษาอาหาร

กระบวนการช่วยเหลือด้านอาหารแก่ผู้ประสบปัญหาทางสังคมกลุ่มเปราะบาง และแรงงานต่างด้าว ภายใต้ความร่วมมือของ พม.ภูเก็ต ร่วมกับเครือข่าย CSR Phuket Center ภาครัฐ และเครือข่ายอาสาสมัคร ในการกอบกู้อาหาร (Food rescue) ซึ่งเป็นอาหารส่วนเกิน (Food surplus)

จากโรงแรม ห้างสรรพสินค้าชั้นนำในพื้นที่ และส่งต่ออาหารสู่ชุมชนในทุกวัน ซึ่งอาหารเหล่านี้จะถูกส่งต่อไปยังกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมทั้ง 3 อำเภอ โดยปัจจุบันมีจำนวนชุมชน/องค์กร/กลุ่ม/ศูนย์ฯ ร่วมขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการ มากกว่า 184 แห่ง กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงการช่วยเหลือด้านอาหาร ช่วยลดปัญหาความหิวโหยตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มากกว่า 3,000,000 มื้ออาหารต่อปี และช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂e) มากกว่า 1,000,000 กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์ต่อปี

2) โครงการครัวชุมชนรักษ้อาหาร

การขับเคลื่อนโครงการครัวชุมชนรักษ้อาหาร บนฐานคิดการนำพืชผลทางการเกษตรส่วนเกินที่ไม่ผ่านมาตรฐาน นำมาประกอบอาหารในชุมชน หรือการรับการสนับสนุนอาหารที่มีคุณภาพดี ส่งต่อโรงเรียน และชุมชน เพื่อนำมาต่อ ยอดเพิ่มวัตถุดิบคุณภาพดีเสริมให้กับนักเรียน และปรุงอาหารปรุงสุก เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ประสบปัญหาและคนในชุมชนต่อไป

โดยโครงการดังกล่าว นอกจากจะช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายให้เข้าถึงอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณภาพแล้ว ยังช่วยลดปัญหาขยะจากอาหาร หรือ Food Waste ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs) เป้าหมายที่ 12 : แผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าหมายย่อย 12.3 ลดของเสียอาหาร (food waste) และลดการสูญเสียอาหาร (food loss) และเป้าหมายที่ 13 : การรับมือการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

3) กิจกรรม Wear วนไป

การใส่เสื้อผ้าซ้ำสามารถช่วยลดโลกร้อนได้การสำรวจ โดย กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (WRAP) พบว่า คนทั่วโลกจะซื้อเสื้อผ้ารวมกันเพิ่มขึ้น 63% เป็นเงิน 102 ล้านตันต่อปี เสื้อผ้าที่ไม่ถูกใช้ซ้ำ แลกมาด้วยการทำลายสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรในการผลิตเสื้อผ้า ทั้งพลังงาน น้ำ และสารเคมี รวมถึงแรงงานต่างๆ ถูกใช้ไปอย่างสูญเปล่า” ซึ่ง “ฟาสต์แฟชั่น” (Fast Fashion) เป็นสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะสิ่งทอ 1 กิโลกรัม จะปล่อยก๊าซเรือนกระจกราว 20 กิโลกรัมคาร์บอน และทั้งอุตสาหกรรมเสื้อผ้ามีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในแต่ละปีมากถึง 3.3 พันล้านตัน สูงเท่ากับอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของทวีปยุโรปทั้งทวีป ในแต่ละปี การสวมเสื้อผ้าเดิม 50 ครั้งต่อปี จะช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนได้ถึง 400% ต่อชิ้นต่อปี

4) การจัดการอาหารเหลือผ่านระบบย่อยขยะอาหาร (Food Waste Composter)

การใช้เทคโนโลยีชีวภาพของเครื่องกำจัดเศษอาหาร กำจัดขยะ ย่อยเศษอาหาร (Oklin Composter) เพื่อเปลี่ยนขยะเศษอาหารเป็นวัสดุปรับปรุงดินหรือปุ๋ยชีวภาพ สามารถลดปริมาณขยะอาหารได้มากถึง 80-90% ภายใน 24 ชั่วโมง และลดการปล่อยคาร์บอนฟุตพริ้นท์ จากกระบวนการกำจัดขยะได้มากถึง 118 กิโลกรัม CO₂e จากขยะที่กำจัดไปแล้วกว่า 25,628 กิโลกรัม อีกทั้งยังช่วยกำจัดขยะอาหารได้ถึง 125 กิโลกรัมต่อวัน และผลิตปุ๋ยได้ราว 12 กิโลกรัมต่อวันหรือประมาณ 360 กิโลกรัมต่อเดือน

4.2 ระยะเวลาเกิดภัย (Response) การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

1. จัดตั้งศูนย์ประสานงานช่วยเหลือฉุกเฉิน โดยใช้ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด เป็นหน่วยรับเรื่องและประสานขอรับความช่วยเหลือ
2. ระดมทรัพยากรและกำลังคนช่วยเหลือ ทั้งจากภาครัฐและเอกชน รวมถึงเครือข่ายอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.)
3. จัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็น ซึ่งมีเครือข่ายที่พร้อมให้การสนับสนุนด้านอาหารและสิ่งของที่จำเป็น เช่น ข้าวสาร น้ำดื่ม อาหารแห้ง ภายใต้กิจกรรม CSR ถูغبั่นสุข

4. สนับสนุนเครื่องนุ่งห่ม อาทิเช่น เสื้อ กางเกง รองเท้า ชุดเครื่องนอน เช่น หมอน ผ้าห่ม ผ้าปูที่นอน ภายใต้กิจกรรม CSR Wear วนไป ให้กับผู้ประสบภัยพิบัติ

5. การสนับสนุนยานพาหนะขนส่งและอพยพ โดยการประสานมูลนิธิต่างๆ เพื่อขอใช้รถในการขนส่ง

6. ศูนย์พักพิงชั่วคราวร่วมกับเครือข่ายภาคประชาสังคมด้านสตรีและเด็ก

7. การช่วยเหลือด้านอาหาร ผ่าน CSR LOCAL FOOD BANK ยกระดับโครงการรักษอาหาร
สู่ธนาคารอาหาร (FOOD BANK : Food Riders) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างกลไกการส่งต่ออาหารรูปแบบใหม่ รวดเร็ว ทั่วถึง ส่งตรงสู่
กลุ่มเปราะบางในชุมชน ขยายเครือข่ายเพิ่มเติม เช่น อพม. และอาสาสมัครอื่น เป็นผู้ส่งอาหารในรูปแบบ
ไรเดอร์ (รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถพ่วงข้าง) อบรมขั้นตอนการรับอาหารจากจุดรับอาหารย่อย
(ร้านสะดวกซื้อ) ที่กระจายอยู่ในชุมชนตามมาตรฐานที่กำหนดเข้ารับอาหารพร้อมกระจายอาหาร
สู่กลุ่มเปราะบางและผู้ขาดแคลนตามข้อมูลระบบสมุดปกครอบครัวยูนิลีทโรนิกส์ (MSO-Logbook)
ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ขั้นที่ 2 : การสำรองอาหารผ่าน Food Bank เพื่อเตรียมพร้อมส่งต่อความช่วยเหลือ
สู่กลุ่มเปราะบางที่ได้รับผลกระทบจากเหตุภัยพิบัติ

4.3 ระยะเวลาฟื้นฟู (Recovery) หลังเกิดเหตุ

1. บูรณาการการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ภายใต้กิจกรรม CSR ซ่อม สร้าง สุข ร่วมกับ CSR Phuket
Center ทั้งปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับ เด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการ พร้อมส่งเสริมการใช้วัสดุ
ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยและการสร้างพื้นที่สีเขียวโดยรอบที่อยู่อาศัย

2. การจ้างงาน อาชีพ และรายได้ ภายใต้กิจกรรม CSR อาสา หหาอาชีพ เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับ
ผลกระทบจากภัยพิบัติและสูญเสียอาชีพ เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบสามารถมีอาชีพรองรับชั่วคราว/ถาวร
ให้สามารถดูแลตนเองและครอบครัวได้โดยเร็วที่สุด (ปัจจุบัน : อาชีพซักรีด/อาชีพบริการการท่องเที่ยว)

3. ฟื้นฟูสภาพร่างกายจิตใจผู้ประสบภัย จากเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนด้านสุขภาพ
เพื่อช่วยเหลือด้านการตรวจสุขภาพเบื้องต้นสำหรับกลุ่มเปราะบาง ให้ได้รับการประเมินร่างกายและจิตใจ
ที่อาจเกิดจากผลกระทบจากภัยพิบัติ เพื่อให้สามารถส่งต่อและรับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

5. ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวชายฝั่งระดับโลก ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
อย่างต่อเนื่อง ทั้งจากการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ น้ำทะเลที่สูงขึ้น ความแปรปรวนของฝนตก และความถี่ของ
ภัยธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น เช่น น้ำท่วมฉับพลัน คลื่นพายุซัดฝั่ง หรือดินถล่ม โดยผลกระทบเหล่านี้สะท้อนออกมา
ในหลายมิติ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

1) การกัดเซาะชายฝั่ง

ชายฝั่งทะเลของจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะบริเวณชายหาดป่าตอง กะตะ กะรน และราไวย์
ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะอย่างชัดเจนในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา สาเหตุหลักมาจากการเปลี่ยนแปลง
ของลมมรสุม ความแรงของคลื่นที่เพิ่มขึ้นและระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปรากฏการณ์คลื่นพายุซัดฝั่ง
(storm surge) เกิดบ่อยในช่วงฤดูฝน และทำให้พื้นที่ชายฝั่งหายไปเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในช่วงปีที่มีพายุฝนตกหนัก
ชายหาดบางแห่งมีการถอยร่นของแนวทรายมากกว่า 2-5 เมตรต่อปี ส่งผลต่อระบบนิเวศริมชายฝั่ง ป่าชายเลน
และแหล่งวางไข่ของสัตว์น้ำ การกัดเซาะยังสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รั้ว และอาคาร
ริมทะเล

2) คุณภาพน้ำจืดและน้ำทะเล

อุณหภูมิที่สูงขึ้นและฝนที่ตกหนักเฉียบพลัน ส่งผลให้คุณภาพน้ำในลำคลองต่าง ๆ เช่น คลองบางเหนียว คลองบางลา มีความเสี่ยงจากน้ำท่วมที่พัดพาเศษขยะ น้ำเสียจากชุมชนเข้าสู่ระบบน้ำธรรมชาติ ทำให้เกิดภาวะ eutrophication (ปริมาณสารอาหารเกินสมดุลในแหล่งน้ำ) ส่งผลให้เกิดสาหร่ายบูม กลิ่นเหม็น และปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาด ในขณะที่เดียวกันน้ำทะเลที่ร้อนขึ้นก็ส่งผลกระทบต่อปะการังและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยพบว่าหลายพื้นที่ของแนวปะการังในภูเก็ตมีการฟอกขาวของปะการังเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูร้อน โดยเฉพาะช่วงปี 2566-2567 ที่อุณหภูมิน้ำทะเลเกิน 30°C ติดต่อกันหลายสัปดาห์

5.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

1) รายได้จากประมงพื้นบ้าน

กลุ่มประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ตจำนวนมากพึ่งพาแหล่งทรัพยากรทางทะเลโดยตรง การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ความเค็มของน้ำ และอุณหภูมิน้ำทะเลส่งผลให้สัตว์น้ำ เช่น ปลา ปู กุ้ง และหอยลดจำนวนลง และย้ายแหล่งอาศัย ส่งผลให้ชาวประมงต้องออกเรือไกลขึ้น ใช้เวลาและต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่ได้ผลผลิตน้อยลง หลายพื้นที่ เช่น ชุมชนแหลมหิน ราไวย์ และบ้านเกาะสีเฮอร์ มีผลทำให้รายได้จากการประมงลดลงต่อเนื่อง และมีการเปลี่ยนไปประกอบอาชีพรับจ้างแทน ซึ่งกระทบต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความมั่นคงด้านอาหารของชุมชนชายฝั่ง

2) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศไทยได้รับผลกระทบจากทั้งภัยธรรมชาติและสภาพลักษณะความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ เหตุการณ์ฝนตกหนัก น้ำท่วม หรือดินถล่ม ทำให้ต้องมีการอพยพนักท่องเที่ยว หรือปิดสถานที่ท่องเที่ยวชั่วคราว ส่งผลต่อรายได้ของโรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจนำเที่ยว นอกจากนี้ แนวโน้มฤดูฝนที่ไม่แน่นอน ทำให้ธุรกิจไม่สามารถวางแผนการตลาดและรับนักท่องเที่ยวตามฤดูกาลได้อย่างชัดเจน ผู้ประกอบการขนาดเล็ก เช่น ผู้ขายของริมชายหาด ผู้ให้เช่าเรือหรือเจ็ตสกีได้รับผลกระทบมากที่สุด เนื่องจากขาดทุนสำรองและความสามารถในการปรับตัว

5.3 ผลกระทบด้านสังคมและสุขภาพ

1) สุขภาพประชาชน

อุณหภูมิที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุและผู้มีโรคประจำตัวที่มีภาวะความดันสูง โรคหัวใจ หรือโรคลมแดด (heat stroke) ช่วงฤดูร้อนที่ผ่านมา มีรายงานการเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลเพิ่มขึ้นจากอาการอ่อนเพลียเนื่องจากอากาศร้อนจัดในช่วงฤดูฝน น้ำท่วมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดโรคที่มากับน้ำ เช่น โรคฉี่หนู โรคผิวหนัง และโรคระบบทางเดินอาหาร ในบางกรณีเกิดการปนเปื้อนของน้ำเสียจากแหล่งชุมชนเข้าสู่บ่อน้ำดื่มของครัวเรือน

2) ผลกระทบทางสังคม

ภัยพิบัติซ้ำซ้อนและความไม่แน่นอนของสภาพอากาศทำให้เกิดความเครียดในชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยซึ่งต้องสูญเสียที่อยู่อาศัย รายได้ หรือโอกาสในการทำมาหากิน ความแตกแยกทางเศรษฐกิจในสังคมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเมื่อกลุ่มทุนขนาดใหญ่สามารถฟื้นตัวได้เร็วกว่า นอกจากนี้ยังเกิดผลกระทบทางจิตใจในระดับครอบครัว เช่น เด็กที่ประสบปัญหาการเรียนเพราะโรงเรียนปิด เนื่องจากน้ำท่วมบ้าน หรือพ่อแม่ตกงานจากผลกระทบทางเศรษฐกิจนำไปสู่ภาวะเครียดหรือซึมเศร้าในระยะยาว

6. แนวทางการบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ

ประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความถี่และความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภัยความร้อนจากการที่อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในหลายพื้นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตประจำวันของประชาชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ เด็กเล็ก และผู้ที่มีโรคประจำตัว รวมถึงภัยแล้งที่ส่งผลกระทบต่อ การขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค กระทบต่อภาคเกษตรกรรมส่งผลให้ผลผลิตลดลงและกระทบต่อรายได้ของ เกษตรกร นอกจากนี้ การกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดการสูญเสียพื้นที่ดินชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อระบบ นิเวศชายฝั่งและผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ รวมถึงวิถีชีวิตของชุมชนชายฝั่งที่ต้องสูญเสียที่อยู่อาศัยและพื้นที่ ทำกิน ตลอดจนอุทกภัยที่สร้างความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน และโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นล้วนส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ เด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ และ คนยากไร้ ที่มักได้รับผลกระทบหนักที่สุด ทั้งนี้ อุทกภัยถือเป็นหนึ่งในภัยพิบัติที่สร้างความเสียหายมากที่สุด เนื่องจากส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนในวงกว้าง กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ มีบทบาทสำคัญในการบรรเทาผลกระทบและให้ความช่วยเหลือประชากร กลุ่มเปราะบางอย่างทั่วถึง จึงได้กำหนดมาตรการรองรับสถานการณ์ภัยพิบัติเพื่อดูแลกลุ่มเปราะบางในระยะต่าง ๆ ของการเกิดภัยพิบัติ โดยครอบคลุมถึงการทำความเข้าใจความเสี่ยงและผลกระทบของภัยพิบัติ การเตรียม ความพร้อม การเผชิญเหตุและการฟื้นฟู รวมถึงการ บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ กลุ่มเปราะบางได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง โดยมีแนวทางการบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบาง จากภัยพิบัติ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย แนวทางการดำเนินงานก่อนเกิดภัย แนวทางการดำเนินงาน ระหว่างเกิดภัย แนวทางการดำเนินงานหลังเกิดภัย และการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารการดูแล กลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ โดยเฉพาะต่อกลุ่มเปราะบางที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงทรัพยากรและความช่วยเหลือ รายละเอียดตามแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 แนวทางการบริหารดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ

ที่มา : แผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

7. มาตรการรองรับเมื่อเกิดภัยพิบัติ

แนวทางการดำเนินงานก่อนเกิดภัย แบ่งออกเป็น 2 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การเตรียมความพร้อมกลุ่มเปราะบางเพื่อป้องกันและรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติ

มาตรการที่ 2 การเตรียมการดูแลกลุ่มเปราะบางภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว

มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการดำเนินงานก่อนเกิดภัย	<p>มาตรการที่ 1 การเตรียมความพร้อมกลุ่มเปราะบางเพื่อป้องกันและรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติ</p> <p>1.1 การสนับสนุนข้อมูลและชี้เป้าประชากรกลุ่มเปราะบาง เพื่อใช้ประกอบการประเมินสถานการณ์และแนวทางการอพยพ ที่ปลอดภัยและสะดวก ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนที่อาสาสมัครช่วยเหลือการอพยพ</p> <p>1.2 การสำรวจและจัดทำบัญชีข้อมูล สิ่งจำเป็น ระบบการจัดการทรัพยากร ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เพื่อประสานเครือข่าย ในการขอรับการสนับสนุนสิ่งของจำเป็น เช่น ถูยั้งชีพ เครื่องปั่นไฟ วิทยุสื่อสาร โดรน ไฟฉาย</p>
	<p>หน่วยงานรับผิดชอบ</p> <p>1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว</p> <p>2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต</p> <p>3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต</p> <p>4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต</p> <p>5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต</p> <p>6. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต</p> <p>7. สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต</p> <p>8. หน่วยงานภาคประชาสังคม (NGO)</p> <p>1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว</p> <p>2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต</p> <p>3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต</p> <p>4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต</p> <p>5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต</p> <p>6. เหล่ากาชาดจังหวัดภูเก็ต</p> <p>7. หน่วยงานภาคประชาสังคม (NGO)</p>

มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>1.3 การเสริมสร้างความตระหนักรู้ให้แก่กลุ่มเปราะบาง ชุมชน และภาคีเครือข่าย เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ผลกระทบและความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ของการจมน้ำในเด็กระหว่างเกิดอุทกภัย</p>	<ol style="list-style-type: none">1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<p>1.4 การพัฒนาระบบสื่อสารเพื่อเตือนภัย สำหรับกลุ่มเปราะบาง ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มเปราะบาง เช่น เด็กคนพิการ ผู้สูงอายุ และคนยากไร้ ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและทันเวลา เพื่อเตรียมตัวและอพยพไปยัง ที่ปลอดภัยได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งช่วยให้กลุ่มเปราะบางสามารถรับรู้ข่าวสาร และคำแนะนำในการปฏิบัติตัวได้อย่างทั่วถึง และมีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติ</p>	<ol style="list-style-type: none">1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต6. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>แนวทาง การดำเนินงาน ก่อนเกิดภัย</p>	<p>มาตรการที่ 2 การเตรียมการดูแลกลุ่มเปราะบางภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว</p>	
	<p>2.1 การจัดเตรียมศูนย์พักพิงชั่วคราว ภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 – 2570 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของพม.ในการสนับสนุน กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เพื่อฟื้นฟูภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว และรับผิดชอบในการเตรียมการและบริหารจัดการ ศูนย์พักพิง-ชั่วคราว ตลอดจนเป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ในภาวะฉุกเฉิน (สปลจ.) ส่วนงานสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีขอบเขตหน้าที่ในการประสานงานและสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว</p>	<p>1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต</p>
	<p>2.2 การจัดเตรียมศูนย์พักพิงชั่วคราวของ พม. ที่สามารถรองรับกลุ่มเปราะบางได้ และ การเตรียมข้อมูลศูนย์พักพิงที่มีในจังหวัด เพื่อให้การช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางอย่างรวดเร็ว ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีในศูนย์พักพิง</p>	<p>1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>2.3 การบริหารดูแลศูนย์พักพิงชั่วคราว ของพม. 2.3.1 การจัดพื้นที่ภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว (Zoning) โดยคำนึงถึงการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ถูกสุขลักษณะ ความจำเป็นเฉพาะทาง และความปลอดภัย เช่น การให้นมบุตร การดูแลคนพิการ/ผู้สูงอายุที่ติดเตียง</p>	<p>1.สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2.ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุภูเก็ต</p>	

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทาง การดำเนินงาน ก่อนเกิดภัย	<p>2.3.2 การจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถูยั้งชีพ อุปกรณ์เครื่องช่วยหายใจ เครื่องช่วย ฟัง ห้องน้ำ สำหรับคนพิการ/ผู้สูงอายุ ทางลาดหรือ ทางสำหรับคนตาบอด ล่ามภาษามือ เป็นต้น</p> <p>2.3.3 การเตรียมความพร้อมในการดูแล กลุ่มเปราะบาง โดยซักซ้อมการปฏิบัติเสมือนจริง เช่น การเผชิญเหตุ การปฐมพยาบาล การปฏิบัติตน เมื่อเกิดภัย รวมทั้งการสื่อสารข้อมูล ด้วยภาษา ที่เข้าใจง่าย</p> <p>2.3.4 การจัดกิจกรรมนันทนาการ โดย นักกิจกรรมบำบัดให้กับกลุ่มเปราะบางภายในศูนย์ฯ เช่น กิจกรรมการเรียนรู้หรือการเรียนรู้ทางไกลสำหรับ เด็ก การจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ให้กับ กลุ่มเปราะบางเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย และลดภาวะความตึงเครียด</p> <p>2.4 การวางแผนกำลังคนให้เพียงพอต่อ การดูแล กลุ่มเปราะบางภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพื่อให้ การดูแลผู้ประสบภัย กลุ่มเปราะบางเป็นไปอย่าง ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ เช่น การดูแลสุขภาพ การจัดอาหาร การอำนวยความสะดวก ในการเข้าถึงสิ่งของจำเป็น</p>	<p>3.ศูนย์คุ้มครองและเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตจังหวัดภูเก็ต</p> <p>4.บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดภูเก็ต</p>

แนวทางการดำเนินงานระหว่างเกิดภัย แบ่งออกเป็น 3 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 3 แนวทางการช่วยเหลือดูแลกลุ่มเปราะบางภายในศูนย์พักพิงชั่วคราวของ พม.

มาตรการที่ 4 มาตรการที่ 4 การจัดหาสิ่งของจำเป็น ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการเข้าเยี่ยมเยียน มอบสิ่งของที่จำเป็น และตรวจสอบ ข้อเท็จจริง เพื่อให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ

มาตรการที่ 5 การรับแจ้งเหตุและขอรับความช่วยเหลือ รวมถึงการประสานส่งต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและทัน่วงที

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทางการดำเนินงานระหว่างเกิดภัย	มาตรการที่ 3 แนวทางการช่วยเหลือดูแลกลุ่มเปราะบางภายในศูนย์พักพิงชั่วคราวของ พม.	
	3.1 การจัดทำข้อมูลทะเบียนกลุ่มเปราะบาง ที่เข้ารับการบริการในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพื่อคัดกรองและจัดสรรทรัพยากรให้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ	1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต 5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทาง การดำเนินงาน ระหว่างเกิดภัย	<p>3.2 การจัดบริการภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>3.2.1 การจัดเตรียมอาหาร คำนึงถึงความหลากหลายทางบริบทของพื้นที่ ศาสนา วัฒนธรรม สุขภาพ ซึ่งมีความแตกต่าง ของความต้องการทางอาหารของแต่ละบุคคล เช่น ผู้ป่วย ผู้สูงอายุ เด็กเล็ก เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุม</p> <p>3.2.2 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูสภาพจิตใจของกลุ่มเปราะบางในศูนย์พักพิงชั่วคราว จัดที่มณฑล จิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และนักกิจกรรมบำบัด เข้าไปให้คำปรึกษาและดูแลสภาพจิตใจของกลุ่มเปราะบางที่ได้รับผลกระทบ</p> <p>3.2.3 การจัดทีมแพทย์และพยาบาล ในศูนย์พักพิงชั่วคราว รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์การแพทย์พื้นฐาน เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที และการประสานส่งต่อกรณีที่ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ (มีแผนอพยพในกรณีที่มีความเสี่ยงต้องเคลื่อนย้าย)</p> <p>3.2.4 การรักษาความปลอดภัยภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว จะดำเนินการโดยการจัดอาสาสมัคร และประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภาคประชาชน เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) และชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เพื่อทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยภายในศูนย์พักพิง</p>	<ol style="list-style-type: none">1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>แนวทาง การดำเนินงาน ระหว่างเกิดภัย</p>	<p>นอกจากนี้ ยังมีการจัดให้มีการดูแลสุขภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อให้การช่วยเหลือ และฟื้นฟูผู้ประสบภัยอย่างรอบด้านและเหมาะสม ตามสภาพปัญหา</p>	
	<p>3.3 การสนับสนุน ข้อมูลกลุ่มคนเปราะบาง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การสนับสนุนอุปกรณ์ อำนวยความสะดวก ในการดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ เด็ก เช่น กรณีที่สถานศึกษาไม่ได้รับผลกระทบ หรือ หยุดทำการเรียนการสอนอาจจัดหาพาหนะ ในการเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้กับเด็กในพื้นที่ ประสพภัย หรือการเคลื่อนย้าย ส่งต่อผู้สูงอายุ คนพิการ ไปเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ฯลฯ ตลอดจนประสานส่งต่อข้อมูลกลุ่มเปราะบาง ที่ได้รับผลกระทบให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต 5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
	<p>3.4 การประสานขอรับการบริจาคสิ่งของจำเป็นและ ฤกษ์ยี่สิบจากภาคีเครือข่าย ซึ่งสิ่งของบริจาคที่ได้รับ จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย ในเบื้องต้น</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต

มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>มาตรการที่ 4 การจัดหาสิ่งของจำเป็น ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการเข้าเยี่ยมเยียน มอบสิ่งของที่จำเป็น และตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ</p> <p>การให้ความช่วยเหลืออย่างตรงจุดแก่ผู้เดือดร้อน โดยจัดหาสิ่งของจำเป็น เช่น อาหารแห้ง เครื่องใช้ในครัวเรือน ยารักษาโรค หรือเครื่องอุปโภคบริโภค ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรการกุศล หรือเครือข่ายชุมชน พร้อมทั้งลงพื้นที่เยี่ยมเยียน เพื่อตรวจสอบสภาพความเป็นอยู่ รับฟังปัญหาโดยตรง และตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนการอนุมัติการช่วยเหลือเพิ่มเติม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต 5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<p>มาตรการที่ 5 การรับแจ้งเหตุและขอรับความช่วยเหลือ รวมถึงการประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและทันที่</p>	
<p>การจัดระบบการรับแจ้งเหตุและร้องขอความช่วยเหลือเมื่อประชาชนหรือกลุ่มเปราะบางประสบปัญหาไม่ว่าจะเป็นภัยพิบัติ เหตุฉุกเฉินทางสังคม หรือกรณีเดือดร้อนด้านชีวิตความเป็นอยู่ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เปิดช่องทางการแจ้งเหตุ (สายด่วน พม. 1300, 1669 ,เบอร์ท้องถิ่น, ศูนย์ดำรงธรรม, อสม./อพม. ฯลฯ) - บันทึกและคัดกรองข้อมูลผู้แจ้ง/ผู้ประสบปัญหา - ประสานส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง <p>เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทันที่ และสอดคล้องกับความต้องการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต 5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต

แนวทางการดำเนินงานหลังเกิดภัย แบ่งออกเป็น 9 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 6 การฝึกอบรมและสร้างรายได้

มาตรการที่ 7 การซ่อมแซม/ปรับปรุงที่อยู่อาศัย ให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และทนทานต่อสภาพอากาศที่รุนแรงได้

มาตรการที่ 8 การเยียวยาฟื้นฟูสภาพจิตใจ

มาตรการที่ 9 การช่วยเหลือด้านการเงิน

มาตรการที่ 10 การติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือ รายงานผลการดำเนินงาน และการติดตามผลการให้ความช่วยเหลือรายกรณี

มาตรการที่ 11 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ประเมินผลหลังเกิดภัยที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนวทาง ในการผลักดันให้เกิดนโยบายในระดับจังหวัด สนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการ และประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง

มาตรการที่ 12 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

มาตรการที่ 13 การพัฒนากฎหมาย

มาตรการที่ 14 การปรับปรุงข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูล

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
แนวทาง การดำเนินการ หลังเกิดภัย	<p>มาตรการที่ 6 การฝึกอาชีพและสร้างรายได้ ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ อาศัย การบูรณาการ การทำงานร่วมกันของหน่วยงานในพื้นที่ การวางแผน ในการปรับเปลี่ยนอาชีพ การพัฒนาทักษะอาชีพ (Reskill /Upskill/ Newskill) โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากไร้ ซึ่งเป็นวัยแรงงานที่มีรายได้น้อย เมื่อได้รับผลกระทบ จากภัยพิบัติ ทำให้สูญเสียอาชีพและรายได้ จึงต้องพัฒนา ทักษะอาชีพ หรือ เปลี่ยนอาชีพเพื่อเป็นการเสริมสร้าง ความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ยั่งยืนภายหลัง การเกิดภัยพิบัติ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานแรงงานจังหวัด ภูเก็ตจังหวัดภูเก็ต 4. สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
	<p>การช่วยเหลือผู้ที่สูญเสียอาชีพหรือรายได้จากผลกระทบ ของภัยพิบัติ โดยเฉพาะกลุ่มคนยากไร้และวัยแรงงาน รายได้น้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบูรณาการกับหน่วยงานในพื้นที่ เช่น พม., พัฒนาชุมชน, เกษตร, แรงงาน, อบต./เทศบาล, มหาวิทยาลัย และภาคเอกชน • การวางแผนปรับเปลี่ยนอาชีพให้สอดคล้องกับ บริบทของพื้นที่ (เช่น เกษตร-ท่องเที่ยว- บริการ-หัตถกรรมท้องถิ่น) • การพัฒนาทักษะใหม่ ๆ (Reskill / Upskill / Newskill) ให้ ประชาชนสามารถกลับเข้าสู่ ตลาดแรงงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ได้เสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ ในระยะยาว เพื่อลดการพึ่งพาการสงเคราะห์ 	
	<p>มาตรการที่ 7 การซ่อมแซม/ปรับปรุงที่อยู่อาศัย ให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และทนทานต่อสภาพอากาศที่รุนแรงได้</p> <p>มุ่งช่วยเหลือครัวเรือนที่บ้านเรือนได้รับความเสียหาย จากภัยพิบัติ (เช่น น้ำท่วม ดินโคลนถล่ม พายุ) หรือที่อยู่อาศัยเดิมไม่มั่นคง โดยการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ซ่อมแซมหรือปรับปรุงให้แข็งแรงปลอดภัย เหมาะสมกับสภาพการอยู่อาศัย - คำนึงถึงความต้องการเฉพาะของกลุ่มเป้าหมาย (ผู้สูงอายุ คนพิการ และ เด็กเล็ก) เช่น ทางลาด ห้องน้ำปลอดภัย 	

มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>- ใช้วัสดุ/รูปแบบก่อสร้างที่ทนทานต่อสภาพอากาศรุนแรง ลดความเสี่ยงต่อความเสียหายในอนาคตดำเนินงานโดยการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน องค์กรการกุศล และชุมชน</p>	
<p>มุ่งช่วยเหลือครัวเรือนที่บ้านเรือนได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ (เช่น น้ำท่วม ดินโคลนถล่ม พายุ) หรือที่อยู่อาศัยเดิมไม่มั่นคง โดยการ</p> <ul style="list-style-type: none">- ซ่อมแซมหรือปรับปรุงให้แข็งแรงปลอดภัยเหมาะสมกับสภาพการอยู่อาศัย- คำนึงถึงความต้องการเฉพาะของกลุ่มเป่าหมาย (ผู้สูงอายุ คนพิการ และเด็กเล็ก) เช่น ทางลาด ห้องน้ำที่ปลอดภัย- ใช้วัสดุ/รูปแบบก่อสร้างที่ทนทานต่อสภาพอากาศรุนแรง ลดความเสี่ยงต่อความเสียหายในอนาคต ดำเนินงานโดยการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน องค์กรการกุศล และชุมชน	<ol style="list-style-type: none">1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว2. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต
<p>มาตรการที่ 8 การเยียวยา พื้นฟูสภาพจิตใจ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ร่วมกับทีมสหวิชาชีพในพื้นที่ และการเยียวยาและฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ประสบภัย ทั้งเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและครอบครัว โดยอาศัยความร่วมมือดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- นักจิตวิทยา / นักสังคมสงเคราะห์ ให้คำปรึกษาฟื้นฟูสุขภาพจิต และช่วยเหลือทางสังคม- ทีมสหวิชาชีพในพื้นที่ (แพทย์ พยาบาล ครู อสม. อพม. นักพัฒนาชุมชน/ผู้นำชุมชน) ทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ- การมีส่วนร่วมของชุมชนและครอบครัวร่วมออกแบบกระบวนการเยียวยาให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมความเชื่อและบริบทพื้นที่ <p>โดยเป้าหมายคือให้ผู้ประสบภัย ลดความเครียด ความวิตกกังวล และบาดแผลทางใจ จนสามารถกลับมาดำเนินชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชนได้อย่างยั่งยืน</p>	

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>แนวทาง การดำเนินการ หลังเกิดภัย</p>	<p>กิจกรรมด้านการบำบัดฟื้นฟูให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย</p>	
	<p>มาตรการที่ 9 การช่วยเหลือด้านการเงิน อาทิ การช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม กรณีฉุกเฉิน ตามระเบียบการจ่ายเงินอุดหนุน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม กรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และการช่วยเหลือกรณีมีผู้เสียชีวิต จากภัยพิบัติต่าง ๆ ตามประกาศมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการจ่ายเงินสำรองจ่ายจังหวัดในการช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีต่าง ๆ พ.ศ. 2564</p> <p>มาตรการที่ 10 การติดตามการดูแลให้ความช่วยเหลือ การรายงานผลการดำเนินงาน การติดตามผลการให้ความช่วยเหลือรายกรณี</p> <p>10.1 การติดตามการดูแลให้ความช่วยเหลือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีเจ้าหน้าที่ หรือ ทีมสหวิชาชีพ (นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ฯลฯ) ลงพื้นที่เพื่อติดตามสภาพความเป็นอยู่ของผู้ประสบปัญหาอย่างต่อเนื่อง - ประเมินผลว่าการช่วยเหลือที่ได้มอบไปเพียงพอ เหมาะสม และตอบสนองความต้องการจริงหรือไม่ - หากพบว่ายังมีปัญหา ให้ประสานการช่วยเหลือเพิ่มเติมหรือต่อเนื่อง <p>10.2 การรายงานผลการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน ทั้งในระดับรายบุคคล รายครอบครัว และระดับพื้นที่ - รายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานกำกับนโยบาย 	<p>1 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต พม.หนึ่งเดียว</p> <p>2 สำนักงานการคลังจังหวัดภูเก็ต</p> <p>1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว</p> <p>2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต</p> <p>3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต</p> <p>4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต</p> <p>5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต</p> <p>6.สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต</p>

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวง พม. เพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและวางแผนช่วยเหลือในอนาคต - นำข้อมูลมาเป็นฐานในการสื่อสารกับประชาชนและภาคีเครือข่าย เพื่อสร้างความเชื่อมั่น <p>10.3 การติดตามผลการให้ความช่วยเหลือรายกรณี</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีระบบเก็บข้อมูลรายกรณี เช่น ฐานข้อมูลผู้ประสบปัญหา/ผู้ได้รับความช่วยเหลือ เพื่อสะดวกในการติดตามซ้ำ - มีการประเมินความเปลี่ยนแปลง ของผู้รับบริการหลังการช่วยเหลือ เช่น ด้านสุขภาพกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต - ใช้ผลการติดตามเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของมาตรการ และปรับปรุงการดำเนินงานในครั้งต่อไป 	
	<p>มาตรการที่ 11 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ ประเมินผลหลังเกิดภัยที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนวทางในการผลักดัน ให้เกิดนโยบายในระดับจังหวัด สนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนอง ความต้องการ และประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง</p> <p>11.1 การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลหลังเกิดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บันทึกข้อมูลผู้ประสบภัย กลุ่มเปราะบาง ความเสียหายด้านชีวิต ที่อยู่อาศัย ทรัพย์สิน และผลกระทบทางเศรษฐกิจ-สังคม - ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม เช่น ระบบ GIS, แอปพลิเคชันภาคสนาม, ฐานข้อมูลออนไลน์ เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นปัจจุบันและตรวจสอบได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต 4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต 5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต 6. สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>11.2 การวิเคราะห์และประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none">- วิเคราะห์สาเหตุ ความถี่ ความรุนแรง และผลกระทบของภัยพิบัติในแต่ละครั้ง- ประเมินผลความเหมาะสมและประสิทธิภาพของการช่วยเหลือที่ได้ดำเนินการไปแล้วว่าสามารถลดความเดือดร้อนได้มากน้อยเพียงใด- สังเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อนำมาปรับปรุงแผนการป้องกันและการช่วยเหลือในอนาคตให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ <p>11.3 การนำเสนอเชิงนโยบายและการผลักดัน</p> <ul style="list-style-type: none">- จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในระดับจังหวัด เช่น การปรับปรุงแผนรับมือภัยพิบัติการสนับสนุนงบประมาณการเสริมเครือข่ายความร่วมมือ- ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการตัดสินใจเชิงนโยบายที่ตอบโจทย์จริง <p>11.4 การสนับสนุนการดำเนินงานและการเข้าถึงบริการ</p> <ul style="list-style-type: none">- ใช้ข้อมูลเพื่อจัดสรรทรัพยากรและบริการให้ครอบคลุมทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง- สนับสนุนให้หน่วยงานท้องถิ่นและภาคีเครือข่ายมีข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยในการวางแผนงาน- ส่งเสริมระบบการเข้าถึงบริการที่สะดวก รวดเร็ว และเท่าเทียม	

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
การปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ	<p>มาตรการที่ 12 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ในการเตรียมความพร้อมให้สามารถปฏิบัติงานในสถานการณ์ฉุกเฉิน และมีการซักซ้อมการปฏิบัติการเข้าช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางในสถานการณ์ภัยพิบัติอย่างต่อเนื่อง</p> <p>12.1 การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรทุกระดับ</p> <ul style="list-style-type: none">- จัดอบรม เสริมความรู้ และพัฒนาทักษะด้านการจัดการภัยพิบัติ การอพยพ การปฐมพยาบาล และการดูแลกลุ่มเปราะบาง (เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยติดเตียง ฯลฯ)- พัฒนาศักยภาพด้านการทำงานแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ปภ. สาธารณสุข อปพร. อพม. และองค์กรชุมชน <p>12.2 การเตรียมความพร้อมและการซักซ้อมแผน จัดให้มีการซักซ้อมแผนเผชิญเหตุและแผนช่วยเหลือเป็นประจำทุกปี เพื่อสร้างความคุ้นเคยในการทำงานจริง</p> <ul style="list-style-type: none">- จำลองสถานการณ์ภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ (น้ำท่วม ดินโคลนถล่ม คลื่นพายุซัดฝั่ง ฯลฯ) และการอพยพกลุ่มเปราะบางเพื่อให้บุคลากรเข้าใจขั้นตอนและลดความผิดพลาดในการปฏิบัติจริง <p>12.3 การสร้างทีมปฏิบัติการที่มีความเชี่ยวชาญ</p> <ul style="list-style-type: none">- จัดตั้งหรือพัฒนาทีมสหวิชาชีพและทีมอาสาสมัครในชุมชนให้มีบทบาทเป็นด่านหน้าในการเข้าช่วยเหลือ- สนับสนุนให้มี “ศูนย์เรียนรู้” หรือ “คลังความรู้” เกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติ เพื่อใช้เป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	<ol style="list-style-type: none">1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต3. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต4. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต5. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต6.สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>มาตรการที่ 13 การพัฒนากฎหมาย โดยการทบทวน และปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์</p> <p>13.1 การทบทวนกฎหมายและระเบียบที่มีอยู่</p> <ul style="list-style-type: none">- ตรวจสอบกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย และการคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง- วิเคราะห์ว่ามีข้อจำกัดหรืออุปสรรคใดที่ทำให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างล่าช้าไม่ครอบคลุมหรือไม่สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน <p>13.2 การปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none">- แก้ไขหรือออกกฎหมาย/ระเบียบเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว และสามารถปฏิบัติได้จริงในสถานการณ์ฉุกเฉิน- กำหนดมาตรการเฉพาะสำหรับกลุ่มเปราะบาง เช่น การอพยพ การจัดที่พักพิง การเข้าถึงสิทธิและบริการพื้นฐาน <p>13.3 การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <ul style="list-style-type: none">- เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และหน่วยงานรัฐ- ทำให้กฎหมายและระเบียบที่ปรับปรุงสะท้อนความต้องการที่แท้จริงและมีความเป็นธรรมสำหรับทุกกลุ่ม	<p>1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว</p> <p>2. สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต</p> <p>3. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต</p>

	มาตรการรองรับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	มาตรการที่ 14 การปรับปรุงข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูล โดยปรับปรุงข้อมูล ในระบบ MSO-Logbook และ พม. SMART ให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ในการสนับสนุนการดำเนินงานการวางแผน การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงประเด็นมากขึ้น รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลจาก หน่วยงานภายนอก เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต , พม.หนึ่งเดียว 2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต 3. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : แผนบริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

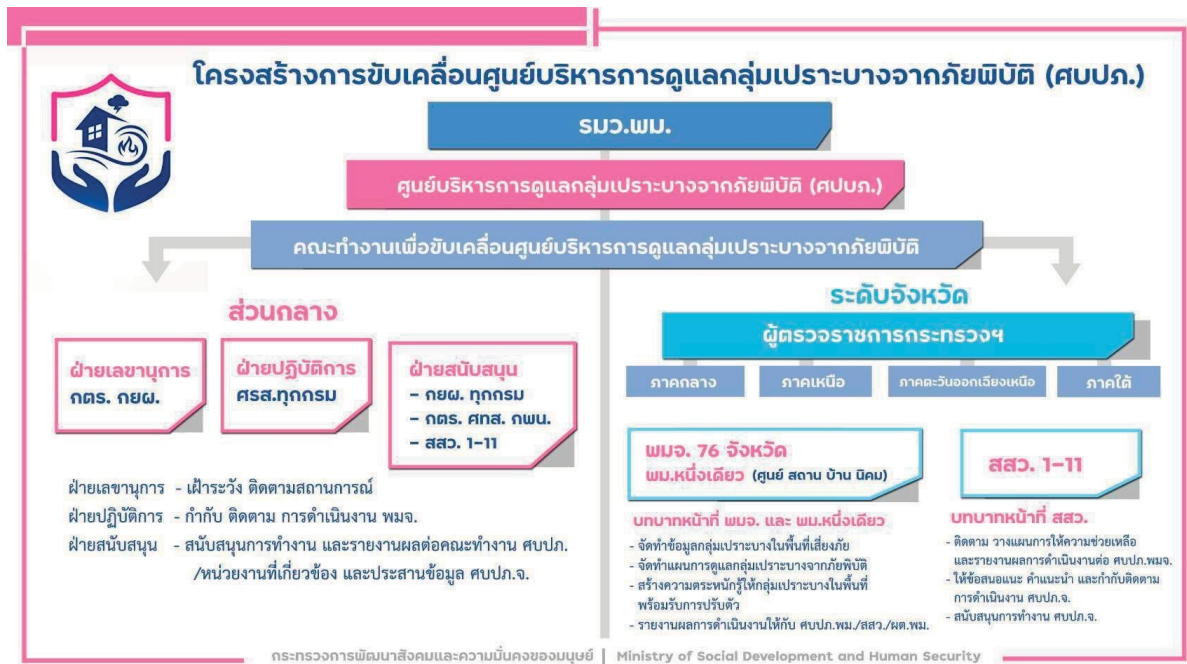
8. กลไกการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ

ภายใต้แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570 การดูแลช่วยเหลือและบริหารจัดการในการสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน (สปลจ.6) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีขอบเขตหน้าที่ ดังนี้ ประสานงานและสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว สนับสนุนการแจกจ่ายสิ่งของจำเป็นต่อการดำรงชีพให้แก่ผู้ประสบภัย สนับสนุนด้านการสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ประสบภัย เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสวัสดิการด้านสาธารณภัย วางแผนการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย การดูแลบุคคลที่ต้องได้รับการปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ การฟื้นฟูด้านสังคมและจิตใจให้แก่ผู้ประสบภัยและผู้ประสบปัญหาทางสังคม ให้บริการสาธารณสุข กำหนดแนวทางการช่วยเหลือผู้ว่างงาน เนื่องจากการเกิดสาธารณภัย ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครที่พิการทุพพลภาพ เจ็บป่วย หรือบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ขณะเกิดภัย

อีกทั้ง เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการปรับตัวต่อผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น สำหรับกลุ่มเปราะบาง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีนโยบาย ในการจัดตั้งศูนย์บริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ (ศบปภ.) หรือ Disaster Care Center for the Vulnerable (DCCV) ให้มีบทบาทสำคัญในการเป็นกลไกการขับเคลื่อนงาน ให้ความช่วยเหลือ ดูแล และเยียวยากลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติเชิงรุก โดยมีหน้าที่รับผิดชอบสำคัญ อาทิ 1) เป็นศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือดูแล และเยียวยากลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ 2) เป็นศูนย์กลางในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ และ 3) เป็นศูนย์กลางในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ทางสังคมเชิงรุก ตลอดจนสร้างการรับรู้

แก่ทุกภาคส่วนในการช่วยเหลือฯ และได้มีการแต่งตั้งคณะทำงาน ศบปภ. เพื่อผลักดันการขับเคลื่อน การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจสำคัญในการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนการให้ ความช่วยเหลือดูแลและเยียวยากลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติตามธรรมชาติ และเสนอมาตรการหรือแนวทาง ในการให้ความช่วยเหลือฯ อีกทั้งจัดทำข้อมูลและสถิติในการให้ความช่วยเหลือฯ เพื่อทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย ตลอดจนกำกับ ติดตาม และประเมินผล รวมทั้ง รายงานผลการดำเนินงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทราบ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการอำนวยการและบริหารสถานการณ์อุทกภัย วาตภัย และดินโคลนถล่ม (คอส.) และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป รายละเอียดตามแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 โครงสร้างการขับเคลื่อนศูนย์บริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ

ที่มา : ศูนย์บริหารการดูแลกลุ่มเปราะบางจากภัยพิบัติ (ศบปภ.)

นอกจากนี้ ยังมีกลไกบูรณาการการทำงานเพื่อดูแลกลุ่มเปราะบาง ดังนี้

1. หน่วยงานภายในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ ศบปภ. ศรส. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ บ้าน/ศูนย์/สถาน/นิคม
2. หน่วยงานภายนอกกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา มูลนิธิ อาสาสมัคร (อพม. อปพร. อสม). มูลนิธิต่าง ๆ NGO/ภาคประชาสังคม และ สถานประกอบการเอกชน

ภาคผนวก ก

ข้อมูลศูนย์พักพิง

ชั่วคราว

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว	ค่าพิกัด GPS (ถ้ามี)	ที่อยู่				* รองรับผู้อพยพ ได้จำนวน (คน)	ผู้รับผิดชอบสถานที่	
			เลขที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล	อำเภอ		ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๑	โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง	๗°๕๔'๒๔.๓"N ๙๘°๒๒'๒๗.๓"E	๔๑๑		ตลาดเหนือ	เมืองภูเก็ต	๗๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๕๒ ๔๑๐๙
๒	โรงเรียนเทศบาลพิบูลสวัสดี	๗°๕๓'๒๒.๗"N ๙๘°๒๓'๔๔.๘"E	๖		ตลาดเหนือ	เมืองภูเก็ต	๕๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๑ ๓๓๕๐
๓	โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต	๗°๕๒'๔๕.๖"N ๙๘°๒๓'๐๘.๙"E	๗๕		ตลาดเหนือ	เมืองภูเก็ต	๕๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๑ ๑๙๖๖
๔	อาคารเอนกประสงค์งานป้องกันฯ เทศบาลนครภูเก็ต	๗°๕๒'๒๖.๔"N ๙๘°๒๓'๒๙.๒"E	๖๕/๗		ตลาดใหญ่	เมืองภูเก็ต	๒๐๐	นายพงศ์ศักดิ์ ศิริทัพ	๐๘ ๑๘๙๕ ๓๗๘๑
๕	หอประชุมเทศบาลนครภูเก็ต	๗°๕๓'๒๐.๔"N ๙๘°๒๓'๕๖.๕"E	๕๖๓	บางเหนียว	ตลาดใหญ่	เมืองภูเก็ต	๑,๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล	๐ ๗๖๒๑ ๑๘๗๗
๖	วัดถาวรคุณาราม	๗°๕๒'๓๕.๘"N ๙๘°๒๓'๕๒.๑"E			ตลาดใหญ่	เมืองภูเก็ต	๕๐๐	เจ้าอาวาสวัด	
๗	สนามชัย	๗°๕๓'๒๒.๗"N ๙๘°๒๓'๔๙.๔"E			ตลาดใหญ่	เมืองภูเก็ต	๒,๐๐๐	อบจ.ภูเก็ต	๐ ๗๖๒๑ ๑๘๗๗
๘	โรงเรียนบ้านกะตะ	๗°๔๙'๑๐.๔"N ๙๘°๑๘'๔๐.๗"E	๑	กะตะ	กะรน	เมืองภูเก็ต	๓๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๓ ๐๖๓๓
๙	วัดกะตะ	๗°๔๙'๑๗.๙"N ๙๘°๑๘'๒๒.๑"E	๕๒/๑	กะตะ	กะรน	เมืองภูเก็ต	๒๕๐	เจ้าอาวาสวัด	๐ ๗๖๓๓ ๐๔๙๙
๑๐	วัดกะรน	๗°๕๐'๕๒.๕"N ๙๘°๑๗'๕๒.๒"E	๔๕๖	กะรน	กะรน	เมืองภูเก็ต	๒๕๐	เจ้าอาวาสวัด	๐ ๗๖๓๙ ๖๔๔๖
๑๑	โรงเรียนบ้านสะปำ อาคารเรียน+สนามฟุตบอล	๗°๕๖'๑๒.๕"N ๙๘°๒๓'๓๙.๙"E	๑	บ้านสะปำ	เกาะแก้ว	เมืองภูเก็ต	๕,๐๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๗ ๗๙๕๗ ๐๘ ๖๙๙๘ ๙๖๓๓
๑๒	วัดสะปำ	๗°๕๖'๑๕.๒"N ๙๘°๒๓'๔๔.๘"E	๑		เกาะแก้ว	เมืองภูเก็ต	๑,๕๐๐	นายภัสสร รัตนกาย	๐ ๗๖๓๓ ๓๙๕๗

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว	ค่าพิกัด GPS (ถ้ามี)	ที่อยู่				* รองรับผู้อพยพ ได้จำนวน (คน)	ผู้รับผิดชอบสถานที่	
			เลขที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล	อำเภอ		ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๑๓	โรงเรียนบ้านเกาะโหลน	๗°๔๗'๓๗.๖"N ๙๘°๒๑'๕๘.๕"E		หมู่บ้านเกาะ โหลน	ราไวย์	เมืองภูเก็ต	๑๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘ ๖๕๒๙ ๘๘๑๖
๑๔	วัดสว่างอารมณ์	๗°๔๖'๔๖.๙"N ๙๘°๑๙'๓๔.๐"E			ราไวย์	เมืองภูเก็ต	๔๐๐	เจ้าอาวาสวัด	๐ ๗๖๒๑ ๖๙๓๙ (โรงเรียนวัดสว่างฯ)
๑๕	โรงเรียนบ้านฉลอง	๗°๕๐'๕๖.๕"N ๙๘°๒๐'๐๐.๗" E		บ้านฉลอง	ฉลอง	เมืองภูเก็ต	๑,๐๐๐	หัวหน้าฝ่ายป้องกันฯ	๐๘ ๖๑๒๐ ๓๗๘๑
๑๖	โรงเรียนวัดถ้ำภูวนาราม	๗°๕๐'๐๖.๔"N ๙๘°๒๐'๔๖.๕"E		บ้านโคก ทราย	ฉลอง	เมืองภูเก็ต	๑,๐๐๐	หัวหน้าฝ่ายป้องกันฯ	๐๘ ๖๑๒๐ ๓๗๘๑
๑๗	โรงเรียนเกาะสีเฮอร์	๗°๕๒'๕๔.๓"N ๙๘°๒๕'๓๘.๗"E		หมู่ ๔	รัชฎา	เมืองภูเก็ต	๒,๐๐๐	เจ้าอาวาสวัด	๐ ๗๖๒๑ ๖๔๙๗
๑๘	วัดเกาะสีเฮอร์	๗°๕๒'๕๕.๑"N ๙๘°๒๕'๓๖.๙"E		หมู่ ๓	รัชฎา	เมืองภูเก็ต	๓,๐๐๐	เจ้าอาวาสวัด	
๑๙	สำนักงานเทศบาลตำบลรัชฎา	๗°๕๔'๓๓.๒"N ๙๘°๒๓'๕๙.๒"E		หมู่ ๓	รัชฎา	เมืองภูเก็ต	๒,๐๐๐	นายก ทต.รัชฎา	๐ ๗๖๒๕ ๕๑๗๙
๒๐	สวนศรีภูวนาด	๗°๕๑'๔๓.๕"N ๙๘°๒๒'๒๐.๔"E		หมู่ ๑	วิชิต	เมืองภูเก็ต	๓,๐๐๐	นายก ทต.วิชิต	๐ ๗๖๕๒ ๕๑๐๐
๒๑	โรงอาหารและอาคารเอนกประสงค์ ทต.วิชิต	๗°๕๑'๓๗.๐"N ๙๘°๒๒'๐๕.๖"E			วิชิต	เมืองภูเก็ต	๕๐๐	นายก ทต.วิชิต	๐ ๗๖๕๒ ๕๑๐๐
๒๒	โรงเรียนบ้านป่าคอก	๘°๐๑'๔๙.๖"N ๙๘°๒๔'๐๘.๖"E		บ้านป่าคอก	ป่าคอก	กลาง	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๗ ๐๐๖๖
๒๓	โรงเรียนบ้านพารา	๘°๐๔'๑๙.๒"N ๙๘°๒๓'๑๗.๕"E		บ้านพารา	ป่าคอก	กลาง	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘ ๔๑๘๗ ๓๑๒๐
๒๔	โรงเรียนบ้านบางโรง	๘°๐๓'๒๘.๕"N ๙๘°๒๔'๓๓.๒"E		บ้านบางโรง	ป่าคอก	กลาง	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๕๓ ๐๐๐๑

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว	ค่าพิกัด GPS (ถ้ามี)	ที่อยู่				* รองรับผู้อพยพ ได้จำนวน (คน)	ผู้รับผิดชอบสถานที่	
			เลขที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล	อำเภอ		ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๒๕	โรงเรียนบ้านอ่าวปอ	๘°๐๔'๐๙.๓"N ๙๘°๒๕'๑๗.๓"E		บ้านอ่าวปอ	ป่าคลอก	กลาง	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๕๒ ๙๐๕๗
๒๖	โรงเรียนสิทธิสุนทรบำรุง	๗°๕๙'๕๔.๒"N ๙๘°๒๓'๓๐.๗"E		บ้านฝักฉืด	ป่าคลอก	กลาง	๑๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๕๒ ๙๗๒๙
๒๗	โรงเรียนหงษ์หยกบำรุง	๘°๐๙'๒๖.๒"N ๙๘°๑๘'๕๑.๔"E		บ้านสวนมะพร้าว	ไม้ขาว	กลาง	๔๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘ ๖๖๘๖ ๗๓๕๙
๒๘	มัสยิดญันนะตุลนาอิม-นูรูลฮูดา	๘°๐๗'๒๗.๐"N ๙๘°๑๙'๑๙.๗"E	๑๐๐	บ้านทุ่งคา	ไม้ขาว	กลาง	๑๕๐	อิหม่ามมัสยิด	๐๘ ๖๙๔๑ ๒๘๗๕
๒๙	ท่าฉัตรไชย อบต.ไม้ขาว	๘°๑๐'๕๒.๕"N ๙๘°๑๗'๕๖.๕"E		ท่าฉัตรไชย	ไม้ขาว	กลาง	๕๐๐	นายก อบต.ไม้ขาว	๐๘ ๑๙๗๙ ๑๓๖๑
๓๐	ลานบริษัทครัวการบิน	๘°๐๖'๓๘.๙"N ๙๘°๑๙'๐๐.๘" E		บ่อไทร	ไม้ขาว	กลาง	๓๐๐	ผู้จัดการบริษัทครัวการบิน	๐ ๗๖๓๒ ๗๕๐๐
๓๑	มัสยิดนูรูลอับดีย์ฮะยี	๘°๐๗'๑๑.๓"N ๙๘°๒๐'๑๑.๕"E		หมากปรก	ไม้ขาว	กลาง	๒๐๐	อิหม่ามมัสยิด	
๓๒	โรงเรียนหงษ์หยกบำรุง	๘°๐๙'๒๖.๓"N ๙๘°๑๘'๕๑.๒"E		บ้านสวน มะพร้าว	ไม้ขาว	กลาง	๔๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘ ๖๖๘๖ ๗๓๕๙
๓๓	ศาลาเอนกประสงค์บ้านไม้ขาว	๘°๐๗'๑๗.๙"N ๙๘°๑๘'๓๔.๒"E		ไม้ขาว	ไม้ขาว	กลาง	๒๐๐	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘ ๑๘๙๕ ๔๘๓๓
๓๔	อบต.ไม้ขาว	๘°๑๐'๕๒.๕"N ๙๘°๑๗'๕๖.๕"E		ไม้ขาว	ไม้ขาว	กลาง	๕๐๐	นายก อบต.ไม้ขาว	๐๘ ๑๖๐๗ ๕๐๓๔
๓๕	โรงเรียนบ้านพรุจำปา	๘°๐๒'๔๕.๔"N ๙๘°๑๙'๑๗.๖"E		พรุสมภาร	เทพกระษัตรี	กลาง	๓๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๗๖๕๑๒๗๓๖
๓๖	โรงเรียนโคกวัดใหม่	๘°๐๑'๕๙.๑"N ๙๘°๒๐'๔๐.๗"E		บ้านแซน	เทพกระษัตรี	กลาง	๓๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๑ ๑๗๙๗

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว	ค่าพิกัด GPS (ถ้ามี)	ที่อยู่				* รองรับผู้อพยพ ได้จำนวน (คน)	ผู้รับผิดชอบสถานที่	
			เลขที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล	อำเภอ		ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๓๗	โรงเรียนบ้านป่าครองชีพ	๘°๐๔'๐๖.๖"N ๙๘°๒๑'๐๐.๔"E		บ้านป่าครองชีพ	เทพกระษัตรี	กลาง	๕๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๑ ๑๑๓๗
๓๘	โรงเรียนวัดเทพกระษัตรี	๘°๐๐'๕๓.๔"N ๙๘°๑๙'๑๕.๖"E		บ้านดอน	เทพกระษัตรี	กลาง	๕๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๑ ๑๖๑๙
๓๙	โรงเรียนบ้านแหลมทราย	๘°๐๖'๐๘.๙"N ๙๘°๒๑'๕๘.๙"E		แหลมทราย	เทพกระษัตรี	กลาง	๓๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๒ ๓๐๕๐
๔๐	โรงเรียนบ้านป่าครองชีพ	๘°๐๔'๐๖.๖"N ๙๘°๒๑'๐๐.๔"E		บ้านป่าครองชีพ	เทพกระษัตรี	กลาง	๕๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๑ ๑๑๓๗
๔๑	โรงเรียนวัดเมืองใหม่	๘°๐๕'๐๙.๓"N ๙๘°๒๐'๓๑.๖"E		เมืองใหม่	เทพกระษัตรี	กลาง	๓๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๑ ๔๔๓๓
๔๒	วิทยาลัยเทคนิคกลาง	๘°๐๕'๒๐.๘"N ๙๘°๑๙'๒๔.๖"E			สาकु	กลาง	๓๐๐	ผู้อำนวยการวิทยาลัย	๐๘ ๑๐๘๔ ๒๔๔๒
๔๓	โรงเรียนบ้านบางเทา	๗°๕๘'๓๙.๘"N ๙๘°๑๗'๒๔.๓"E		บ้านบางเทา	เชิงทะเล	กลาง	๑๕๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๒ ๔๔๘๒
๔๔	โรงเรียนเชิงทะเลวิทยาคม “จตุติ ก้อง อนุสรณ์”	๗°๕๙'๔๗.๕"N ๙๘°๑๘'๒๖.๗" E			เชิงทะเล	กลาง	๗๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘ ๖๒๗๔ ๔๒๖๒
๔๕	โรงเรียนเทศบาลตำบลเชิงทะเล (ตันติ วิท)	๗°๕๙'๑๒.๔"N ๙๘°๑๘'๔๗.๔"E			เชิงทะเล	กลาง	๗๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐๘ ๙๙๗๒ ๘๔๖๓
๔๖	มัสยิดมการีร์มบางเทา	๗°๕๘'๔๗.๕"N ๙๘°๑๗'๔๑.๔"E		บางเทา	เชิงทะเล	กลาง	๒๕๐	อิหม่ามมัสยิด	
๔๗	โรงเรียนบ้านลิพอน	๘°๐๐'๑๖.๕"N ๙๘°๒๐'๓๘.๗"E		บ้านปากหลัก บ้านกล้วย	ศรีสุนทร	กลาง	๑๕๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๒ ๗๑๙๘
๔๘	โรงเรียนบ้านท่าเรือ	๗°๕๘'๓๙.๕"N ๙๘°๒๑'๕๙.๕"E		บ้านท่าเรือ	ศรีสุนทร	กลาง	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๑ ๑๖๗๗

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว	ค่าพิกัด GPS (ถ้ามี)	ที่อยู่				* รองรับผู้อพยพ ได้จำนวน (คน)	ผู้รับผิดชอบสถานที่	
			เลขที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล	อำเภอ		ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๔๙	โรงเรียนวัดศรีสุนทร	๗°๕๙'๓๓.๑"N ๙๘°๒๑'๑๗.๖"E		บ้านพอน	ศรีสุนทร	กลาง	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๑ ๑๐๔๗
๕๐	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกมลา	๗°๕๖'๓๕.๔"N ๙๘°๑๗'๒๘.๙"E		บางหวาน	กมลา	กะทู้	๕๐๐	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๐ ๗๖๓๘ ๕๘๘๔
๕๑	อบต.กมลา	๗°๕๖'๔๒.๒"N ๙๘°๑๗'๑๔.๑"E		บ้านเหนือ	กมลา	กะทู้	๘๐๐	นายก อบต.กมลา	๐ ๗๖๓๘ ๕๖๔๐
๕๒	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ ภูเก็ต	๗°๕๖'๕๙.๔"N ๙๘°๑๖'๔๔.๖"E		บ้านนอกเล	กมลา	กะทู้	๓๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๒๗ ๙๒๓๙
๕๓	มัสยิดมดุงศาสตร์	๗°๕๖'๕๒.๖"N ๙๘°๑๗'๓๙.๑"E		หัวควน	กมลา	กะทู้	๑๐๐	อิหม่ามมัสยิด	
๕๔	มัสยิดนูรูลเอียะซาน	๗°๕๖'๔๑.๗"N ๙๘°๑๖'๕๕.๖"E		บ้านนาคา	กมลา	กะทู้	๒๐๐	อิหม่ามมัสยิด	๐๘ ๙๕๙๐ ๑๑๑๗
๕๕	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกมลา	๗°๕๖'๓๕.๔"N ๙๘°๑๗'๒๘.๙"E		บางหวาน	กมลา	กะทู้	๕๐๐	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๐ ๗๖๓๘ ๕๘๘๔
๕๖	อบต.กมลา	๗°๕๖'๔๒.๒"N ๙๘°๑๗'๑๔.๑"E		บ้านเหนือ	กมลา	กะทู้	๘๐๐	นายก อบต.กมลา	๐ ๗๖๓๘๕๖๔๐
๕๗	สนามกีฬาบ้านหัวควน	๗°๕๖'๔๙.๕"N ๙๘°๑๗'๕๐.๘"E		หัวควน	กมลา	กะทู้	๘๐๐	นายก อบต.กมลา	๐ ๗๖๓๘๕๖๔๐
๕๘	โรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์	๗°๕๔'๑๐.๗"N ๙๘°๑๘'๒๔.๒"E	๔๗		ป่าตอง	กะทู้	๕๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๔ ๖๗๘๙
๕๙	วัดสุวรรณคีรีวงก์	๗°๕๔'๐๘.๙"N ๙๘°๑๘'๓๗.๙"E	๙		ป่าตอง	กะทู้	๖๐๐	เจ้าอาวาส	
๖๐	เทศบาลเมืองป่าตอง	๗°๕๓'๕๔.๓"N ๙๘°๑๘'๑๗.๔"E	๑๒		ป่าตอง	กะทู้	๖๐๐	นายกเทศมนตรีเมืองป่าตอง	๐ ๗๖๓๔ ๒๖๙๔

ข้อมูลศูนย์พักพิงชั่วคราว

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว	ค่าพิกัด GPS (ถ้ามี)	ที่อยู่				* รองรับผู้อพยพ ได้จำนวน (คน)	ผู้รับผิดชอบสถานที่	
			เลขที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ตำบล	อำเภอ		ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง	หมายเลขโทรศัพท์
๖๑	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาป่าตอง	๗°๕๓'๒๗.๖"N ๙๘°๑๗'๕๒.๙"E	๑๘๗		ป่าตอง	กะทู้	๓๐๐	ผู้จัดการ	๐ ๗๖๓๔ ๕๕๗๔
๖๒	โรงเรียนเทศบาลบ้านไสน้ำเย็น	๗°๕๓'๔๙.๖"N ๙๘°๑๗'๕๗.๓"E	๓๔		ป่าตอง	กะทู้	๕๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๔ ๐๙๙๓
๖๓	โรงเรียนบ้านกะหลิม	๗°๕๔'๔๑.๑"N ๙๘°๑๗'๔๒.๕"E	๓๐๖		ป่าตอง	กะทู้	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๔ ๒๖๐๖
๖๔	โรงเรียนวัดสุวรรณ คีรีวงก์	๗°๕๔'๑๐.๗"N ๙๘°๑๘'๒๔.๒"E	๔๗		ป่าตอง	กะทู้	๕๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	๐ ๗๖๓๔๖๗๙๘
๖๕	โรงเรียนเทศบาล ๑ เมืองกะทู้	๗°๕๖'๐๒.๓"N ๙๘°๒๐'๔๘.๗"E	๔๙	ปึกกั่วหลาว	กะทู้	กะทู้	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	
๖๖	โรงเรียนเทศบาล ๒ บ้านกะทู้	๗°๕๔'๔๔.๒"N ๙๘°๒๐'๔๐.๑"E	๙/๑๑	บ้านกะทู้๒	กะทู้	กะทู้	๒๐๐	ผู้อำนวยการโรงเรียน	
๖๗	วัดกะทู้	๗°๕๕'๐๖.๔"N ๙๘°๒๐'๓๒.๙"E	๗๖	ศาลเจ้ากะทู้	กะทู้	กะทู้	๒๐๐	เจ้าอาวาส	
๖๘	วัดอนุกาษกฤษฎาราม(วัดเก็ตโฮ)	๗°๕๓'๕๗.๐"N ๙๘°๒๑'๑๔.๖"E	๒๕	เก็ตโฮ	กะทู้	กะทู้	๒๐๐	เจ้าคณะอำเภอเขตกะทู้	๐ ๗๖๒๐ ๙๓๗๓

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต

9/99 ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

โทร : 0 7621 2762 / 0 7621 2726 Fax : 0 7621 2761

Website : <http://phuket.m-society.go.th>

Facebook Fanpage : <https://www.facebook.com/msocietyphuket>